Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVII, SERIA II. Nr 6855 | 6 PAGINI — 30 BANI | JOI 3 IUNIE 1971

ROMÂNIA — pe treptele cincinalului

Dezvoltarea și modernizarea economiei noastre naționale în ritmurile prevăzute în planul cincinal ar fi de neconceput fără o producție internă de utilaj tehnologic, ea însăși larg deschisă spre tot ceea ce e nou și modern. Tocmai de aceea dezvoltarea accelerată a acestei subramuri constituie una dintre sarcinile prioritare ale industriei construcțiilor de mașini.

Care sînt direcțiile și tendințele acestei dezvoltări, ce și cît din necesarul de utilaj tehnologic va fi acoperit din producția indigenă, care vor fi premierele industriale în acest domeniu, iată doar cîteva din întrebările la care răspunde azi în pagina a III-a tovarășul ing. **IOAN AVRAM**, ministrul industriei construcțiilor de mașini.

VIZITA DELEGAȚIEI DE PARTID ȘI GUVERNAMENTALE CONDUSE DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU ÎN R. P. CHINEZĂ

Miercuri dimineața, tovarășul Nicolae Ceaușescu și soția sa, Elena Ceaușescu, împreună cu tovarășii Manea Mănescu, Dumitru Popa, Ion Iliescu, George Macovescu și Aurel Duma, membri ai delegației de partid și guvernamentale a Republicii Socialiste România, au vizitat Universitatea politehnică Cinhua din Pekin, important centru de pregătire a viitorilor specialiști.

Oaspeții au fost însoțiți de Huan Iun-șen, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al P. C. Chinez, șeful Marelui Stat Major al Armatei Populare Chineze de Eliberare, Ken Biao, membru al C.C., șeful Secției pentru relații externe din cadrul Comitetului Central, Cian Hai-fun, ambasadorul R.P. Chineze la București.

Oaspeții români s-au bucurat de aceleași vibrante manifestări de prietenie, prețuire și stimă pentru conducătorii partidului și statului nostru, pentru Partidul Comunist Român, pentru poporul român.

De la intrarea în incinta universității și pînă la clădirea principală, de-a lungul unei alei de aproape un kilometru, mii de studenți, cadre didactice, funcționari ai institutului de învățămînt superior salută cu deosebită căldură, cu îndelungi urale și ovații pe oaspeții români.

În fața clădirii, unde se află sala de primire a invitaților de seamă, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu soția, și membrii delegației sînt întîmpinați de Si Ciun, locțiitorul secretarului de partid, membru principal al Comitetului Permanent al Comitetului Revoluționar și al conducerii universității, Sie Tiu-i, membru al Comitetului Permanent al Comitetului municipal Pekin al P.C. Chinez, și membru al Comitetului Permanent al Comitetului de Partid, vicepreședinte al Comitetului Revoluționar al Universității, Liu Pin, membru de conducere al Comitetului Revoluționar, Ui Sien-iun, membru al conducerii Comitetului Revoluționar al Universității.

În timp ce urcă scările, care duc spre sala de recepție, oaspeții și gazdele străbat cu greu prin mulțimea dornică să fie cît mai aproape, să adreseze un cuvînt de salut, să ofere flori.

În sala de primire, Si Ciun adresează, în numele conducerii universității, al studenților și profesorilor, al comitetului revoluționar și al comitetului de partid, un cuvînt de bun sosit. El arată cu bucurie că mulți din cei ce lucrează la universitate păstrează vie în amintire vizita făcută aici, în 1964, de tovarășul Nicolae Ceaușescu.

În continuare, el a prezentat oaspeților date privind activitatea universității. Întemeiată în 1911, universitatea cunoaște o puternică dezvoltare abia în

(Continuare în pag. a III-a)

Convorbiri între delegația de partid și guvernamentală română și delegația de partid și guvernamentală chineză

Miercuri după-amiază, la palatul Adunării Reprezentanților Populari din întreaga Chină au avut loc convorbiri oficiale între delegația de partid și guvernamentală română condusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, și delegația de partid și guvernamentală chineză, condusă de tovarășul Ciu Enlai, membru al Comitetului Permanent al Biroului Politic al C.C. al P.C. Chinez, premierul Consiliului de Stat.

La convorbiri, din partea română au participat tovarășii Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri, Manea Mănescu, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Stat, Dumitru Popa, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului municipal București al P.C.R., primarul general al Capitalei, Ion Iliescu, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., George Macovescu, membru al C.C. al P.C.R., prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, Aurel Duma, membru al C.C. al P.C.R., ambasadorul României la Pekin, consilieri și experți.

Din partea chineză au participat tovarășii Huan Iunșen, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. Chinez, șeful Marelui Stat Major al Armatei Populare Chineze de Eliberare, Yao Ven-iuan, membru al Biroului Politic, Li Sien-nien, membru al Biroului Politic, vicepremier al Consiliului de Stat, Ciu Ui-tzo, membru al Biroului Politic, locțiitor al șefului Marelui Stat Major, Ken Biao, membru al C.C. al P.C. Chinez, șeful Secției pentru relații externe a C.C. al P.C. Chinez, Ci Pin-fei, ministru ad-interim al afacerilor externe, Fan I, președintele Comitetului pentru relații economice cu străinătatea, Li Cian, membru al C.C. al P.C. Chinez, adjunct al ministrului comerțului exterior, Cian Hai-fun, ambasadorul R. P. Chineze la București, precum și Li Lien-cin, Liu Kamin și Han Su.

Convorbirile, care au avut loc cu acest prilej, s-au desfășurat într-o atmosferă deosebit de cordială.

În timpul convorbirilor oficiale de la Pekin.

CONVORBIRI ÎNTRE PREȘEDINTELE NICOLAE CEAUȘESCU ȘI PRINȚUL NORODOM SIANUK

Miercuri seara, au avut loc la reședința oficială a delegației române convorbiri între Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, și Norodom Sianuk, șeful statului și președintele Frontului național unit al Cambodgiei.

Din partea română au participat: Ion Gheorghe Maurer, Manea Mănescu, Dumitru Popa, George Macovescu și ambasadorul României la Pekin, Aurel Duma, iar din partea cambodgiană — Penn Nouth, premierul guvernului regal de Uniune Națională al Cambodgiei, T'Khhon și Thiounn Prasith, miniștri, Sisowath Methavi, director de cabinet, și Ker Meas, ambasadorul Cambodgiei în R. P. Chineză.

Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească.

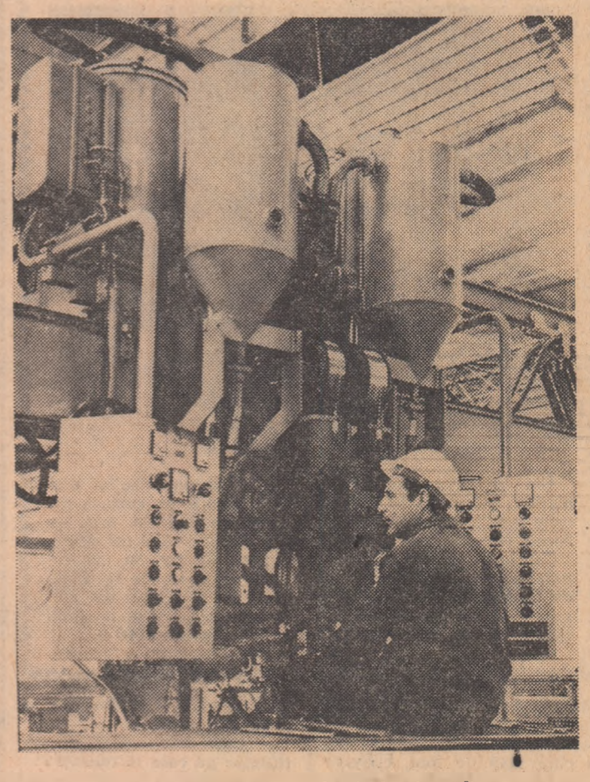

Aspect de la Uzinele „Vulcan" din Capitală.

Înaintea concursului de admitere în facultăți

Pledoarie pentru luciditate

Prof. dr. docent DIMITRIE TODORAN

Este incontestabil că problema orientării selecției profesionale și distribuirea rațională a forței de muncă este în societatea noastră socialistă diferențiată față de alte orînduiri. În consecință, și distribuirea formării forței de muncă are specificitatea ei, deși educația nu reproduce numai forța de muncă; într-o societate socialistă procesul formării forței de muncă presupune implicit dezvoltarea rațională a personalității omului.

Printre mecanismele orientării și distribuirii raționale, de care vorbeam, intră și orientarea școlară, cu diversele ei examene și probe, care se situează la trepte diferite de vîrstă, la canale diferite de formare școlară ori profesională. Fără această situare în ansamblul dinamicii sociale a „probelor" și „testelor" pe care le ridică procesul educațional este foarte greu să vorbim despre dificultățile concursurilor și examenelor care fac trecerea de la învățămîntul general la cel post general, de la licee la școala noastră superioară. Este cert că, din acest punct de vedere, trebuie să dezvoltăm într-un grad înalt tineretului capacitatea de a putea aprecia lucid succesele ori insuccesele pe care viața le presară pe dru-

(Continuare în pag. a IV-a)

PE OGOARE

FIECARE ORĂ BUNĂ DE LUCRU E PREȚIOASĂ!

● TOATE FORȚELE MOBILIZATE CLIPĂ DE CLIPĂ LA ÎNTREȚINEREA CULTURILOR.
● SÎNT NECESARE ACȚIUNI ENERGICE PENTRU ELIMINAREA EXCESULUI DE UMIDITATE, PENTRU PREVENIREA BĂLTIRII APEI.

Pentru sudul țării și Moldova, mai ales, luna mai a fost cu mult mai ploioasă decît în alți ani. Numai în ultimele 5 zile în aceste zone ale țării suma cantităților de precipitații căzute se apropie de o sută de milimetri pe metru pătrat. „În general, un fapt pozitiv pentru agricultură, ne spunea tovarășul Vasile Vedeanu, director general în Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, pentru că umiditatea ridicată a solului a influențat pozitiv dezvoltarea plantelor agricole. A apărut, însă și aspectul nedorit, acela al dezvoltării luxuriante a buruienilor și al băltirii apei pe suprafețe destul de mari, fapt ce stînjenește dezvoltarea normală a culturilor, provocînd asfixierea plantelor. De aceea, paralel cu o intervenție hotărîtă a tuturor forțelor din satele noastre — mecanizatori, țărani cooperatori, specialiști — acțiuni urgente și energice se impun și în sensul eliminării excesului de umiditate, al prevenirii acumulărilor de apă pe terenurile cultivate. Ce trebuie făcut? În primul rînd, în fiecare unitate agricolă cultivatoarele trebuiesc folosite din zorii zilei și pînă seara tîrziu, iar membrii cooperatori, printr-o dăruire totală să aplice prașila manuală printr-un efort desfășurat de-a lungul întregii zile. Echipe special constituite trebuie să treacă imediat la desfundarea canalelor de evacuare a apei deja existente, la deschiderea altora; la montarea și păstrarea în funcțiune a motopompelor și aspersoarelor în acele puncte de unde este exclusă posibilitatea evacuării pe alte căi a apei. Apoi, după cum situația o impune, trebuie să se treacă la reînsămînțarea suprafețelor calamitate".

Între județele țării unde precipitațiile au căzut în cantități mari, Ialomița se situează între cele mai afectate. Aproape zece zile continuu a plouat. Intervenția țăranilor cooperatori și mecanizatorilor la întreținerea culturilor a fost astfel îngreunată. Dar nu imposibilă. La Albești, Amara, Ciocănești, Cea-

GH. FECIORU

(Continuare în pag. a IV-a)

MODESTA TRÎNDĂVIE

de NICOLAE ȚIC

Într-una din serile săptămînii trecute ne-au pătruns în case, prin intermediul micului ecran, chipurile unor muncitori tineri sau încă tineri; chipuri marcate de oboseală și satisfacție; apariții de-o clipă, le-am și uitat; nu ni s-a dat nici un nume (tot nu le-am fi reținut!). Muncitori. Cîțiva din sutele, parte din miile de muncitori de pe un important șantier de hidroameliorații. După treizeci și șapte de luni încheiaseră cu bine lucrările — atît (și s-a trecut mai departe!). Poate că a fost acolo și o petrecere, moment festiv, așa cere tradiția: să ciocnești un pahar, să cînți și să-ți faci bagajul, să-ți iei rămas bun de la localnici și să expediezi familiei, prietenilor, cîte o carte poștală, ca să știe unde să te caute, începînd din ziua de... Pînă la un nou moment festiv mai trec cîțiva ani. Încheierea fiecărei etape de lucru înseamnă schimbarea la față a unor locuri. Oamenii îmbătrînesc, întinerind o țară.

Două zile mai tîrziu, cîțiva locuitori ai Capitalei (tineri, sau încă tineri) declarau unui reporter că încă nu li s-a întîmplat să muncească și nu găseau că ar fi ceva de rușine în treaba asta. Declarații sincere, pornite din inimă, exprimînd o concepție de viață cum nu se poate mai clară. De altfel, nu este prima oară cînd luăm cunoștință de asemenea declarații. De vreo doi, trei ani încoace le tot citim din cînd în cînd în presă, le ascultăm la radio și la televizor. Oameni în toată firea, cu o sănătate de invidiat, vorbesc despre trîndăvia lor cu sinceritate, cu modestie, uneori — precum alții despre succesele în muncă. Poate că și trîndăvia o fi o meserie. Poate că și ea cere eforturi și atunci nu merită să i se acorde atenție? Unul dintre cei în cauză (27 de ani), are soție și doi copii. Muncește soția, ea la servici, ea acasă, cu copiii și gospodăria. La urma-urmei, vom spune, și veți spune, de ce să ne-amestecăm în viața unei, unor familii? Soția își întreține soțul — o privește. Părinții întrețin băiatul care a împlinit 30 de ani — îi privește. După cum reiese și din declarații, respectivii întreținuți trăiesc modest, nu prea s-ajung cu banii, mai rîvnesc și ei la o stofă, o mobilă, poate chiar la o mașină, degeaba... Doar n-o să-i obligi să trăiască mai bine!

Într-o țară unde permanent se simte nevoia de brațe de muncă, unde zi de zi se fac atîtea — există oameni care nu înțeleg de ce o fi trebuind să muncești cînd se poate și altfel?! Se poate — dovadă că de ani de zile ei n-au făcut nimic. Sînt și ei cetățeni ai acestei țări; nu primesc salariu de la stat, asta așa e; nu au posibilitatea să avanseze într-o schemă organizatorică etc. Alt-

(Continuare în pag. a IV-a)

Pag. 4

● O lucrare sugestivă pentru practica socială a tineretului.

● Ora de audiență a „SCÎNTEII TINERETULUI"

Pag. 5

● O inițiativă bună la discreția improvizației.

● Biblioteca lui Nicolae Iorga.

● Cronica literară: A. I. Zăinescu: ÎN ZALE ALBE.

● Curierul artelor: Azi — FILM.

ACTIVITATEA EDUCATIVĂ ÎNTRE

Mobilitatea intențiilor și mobilitatea de acțiune

Un aspect esențial pentru eficiența activității de educare politico-ideologică îl reprezintă, alături de studierea și aprofundarea unor documente de partid și de stat cu valoare generală, și modalitățile de a răspunde cu promptitudine unor cerințe impuse de un moment sau altul, priceperea de a racorda elementele de noutate care apar firesc pe parcursul unui proces evolutiv la obiectivele de ansamblu ale activității educative și la realitățile proprii fiecărei organizații. Un asemenea moment l-a constituit Congresul al IX-lea al U.T.C, ale cărui hotărîri oferă sugestii prețioase și direcții înnoitoare pentru valorificarea superioară a posibilităților existente în sînul tuturor organizațiilor U.T.C.

Cunoașterea și asimilarea acestor documente a început și în județul Maramureș, așa cum era și firesc, cu aparatul comitetului județean U.T.C., cu activul său — iar această primă etapă demonstrează convingător caracterul dinamic, receptiv, al procesului de educație politică în raport cu problemele de imediată actualitate. Studiul individual a fost urmat de dezbateri pe domenii de activitate, fiind revăzute „din mers" programele curente de activități. Așa, de pildă, s-a considerat necesar să se acționeze pentru **o mai bună informare a tinerilor cu problemele politicii partidului și statului nostru,** generalizîndu-se o serie de modalități care și-au verificat în practica de pînă acum eficiența. În acest proces s-a precizat mai bine importanța concretă pentru viața organizațiilor U.T.C., a **utilizării rezultatelor investigațiilor sociologice** efectuate de membrii Grupului de cercetări „Maramureș". Totodată, s-a apelat la membrii **corpului de lectori** în sprijinul dezbaterii și înțelegerii aprofundate de către tineri a aprecierilor și sarcinilor actuale puse în fața tineretului, organelor și organizațiilor U.T.C. în documentele Congresului al IX-lea. Criteriile mobilității și dinamismului în pregătirea politico-ideologică, racordate la cerințele contextului de viață în care trăiesc și muncesc diferite categorii de tineri, au fost în mod judicios subliniate ca importante pentru **concepția de lucru pe care comitetul județean, secția și comisia de propagandă trebuie s-o promoveze cu consecvență.**

Firesc, toate aceste preocupări și-au găsit o formulare mai detaliată, cu amănuntele și precizările organizatorice necesare, în obiectivele programului de activități pentru trimestrul II al Biroului Comitetului județean Maramureș al U.T.C. Unul din punctele sale a vizat tocmai **„întreprinderea măsurilor politico-organizatorice necesare în vederea asigurării studierii, dezbaterii, documentelor Congresului al IX-lea al U.T.C., cu toate cadrele din aparatul și activul organizației județene, precum și cu toți uteciștii".** Ca modalități de realizare, s-a avut în vedere ca în adunările generale U.T.C., în afara ordinei de zi stabilite, să se prezinte informări asupra principalelor concluzii reieșite din documentele congresului. De asemenea, s-a precizat că în astfel de ocazii pot fi stabilite și **măsurile proprii** pe care trebuie să le adopte organizațiile pentru aplicarea hotărîrilor congresului. De aici mai departe însă, mobilitatea și operativitatea care se anunțau atît de promițător la nivelul județului încep să-și încetinească ritmul, pe măsură ce intră în terenul organizațiilor U.T.C.

După cum se știe, Congresul al IX-lea al U.T.C. a avut loc în perioada 18—22 februarie. Propunîndu-și obiectivele citate pentru programul de activități **începînd cu luna aprilie,** biroul comitetului județean marca implicit faptul că multe organizații încă nu întreprinseseră nimic, sau aproape nimic, pentru dezbaterea documentelor. Așa se face că s-a ajuns la o întîrziere generală în studierea documentelor congresului, pînă către sfîrșitul lunii aprilie — fapt demonstrat din plin de realitățile organizațiilor U.T.C. din Borșa, Baia Mare, Sighetul Marmației, Tg. Lăpuș, sau din comunele Poenile de Sub Munte, Cernești, Bocicoiul Mare, Satulung, Șomcuța. **Cu prilejul unor sondaje efectuate**

ION TRONAC

(Continuare în pag. a IV-a)

ACTUALITATEA PENTRU TINERET

PE agenda ZILEI

Prim-vicepreşedintele Consiliului de Miniştri, Ilie Verdeţ, a primit, miercuri pe directorul general al Agenţiei Internaţionale pentru Energia Atomică — A.I.E.A., dr. Sigvard Eklund şi pe Pierre Dreyfus, preşedinte şi director general al Regiei Naţionale a Uzinelor „Renault".

Vicepreşedintele Consiliului de Miniştri, Leonte Răutu, a primit, miercuri dimineaţa, pe dr. Alfred Quenum, directorul Biroului regional pentru Africa al Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii.

Cu prilejul apropiatei aniversări a Zilei naţionale a Republicii Vietnamului de Sud, ambasadorul acestei ţări la Bucureşti, Lam Van Luu, a organizat, miercuri la amiază, la sediul ambasadei, o conferinţă de presă.

În perioada 24 mai — 2 iunie a avut loc la Mamaia şedinţa a 53-a a Comisiei permanente C.A.E.R. pentru construcţii de maşini.

Au luat parte delegaţiile ţărilor membre ale C.A.E.R.: Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Polonia, România, Ungaria şi Uniunea Sovietică.

În conformitate cu Acordul încheiat între C.A.E.R. şi guvernul R.S.F. Iugoslavia, la şedinţă a participat şi o delegaţie a R.S.F. Iugoslavia.

Miercuri după-amiază, ambasadorul Italiei la Bucureşti, Niccolo Moscato, a oferit o recepţie cu prilejul Zilei naţionale a Republicii italiene.

5 MINUTE CU

Acad. Nicolae Teodorescu despre: PRIMA BALCANIADĂ A TINERILOR MATEMATICIENI

Recent, s-a înapoiat în Capitală, venind de la Atena unde a participat, în calitate de secretar general al Uniunii Balcanice a matematicienilor, la Sesiunea de lucru lărgită a Comitetului executiv al acestei organizaţii, acad. prof. **Nicolae Teodorescu.** I-am solicitat un interviu ştiind că printre problemele centrale înscrise pe ordinea de zi a acestei sesiuni un loc important l-a ocupat organizarea Balcaniadelor tinerilor cercetători şi studenţi matematicieni.

— De fapt este vorba de o manifestare mult mai complexă, a cărei iniţiativă aparţine secretarului general, deci ţării noastre. Prima Balcaniadă a studenţilor şi a tinerilor cercetători în domeniul matematicii se va desfăşura la Bucureşti între 15 şi 20 septembrie. Balcaniada este menită să stimuleze talentele studenţilor şi cercetătorilor — savanţii de mîine ai matematicii — dîndu-le posibilitatea să se releve încă de pe acum într-o confruntare internaţională. Premiile Balcaniadei vor consta din stagii de vacanţă şi cercetare în ţara organizatoare. (deci pentru această primă Balcaniadă în ţara noastră).

— Vă refereaţi la caracterul complex al manifestărilor incluse în Balcaniadă. Ce elemente determină această complexitate?

— Faptul că în cadrul Balcaniadelor vor fi integrate şi sesiuni ştiinţifice ale tinerilor matematicieni sporeşte substanţial ponderea acestor manifestări. Contribuţiile cele mai interesante vor fi incununate de către comitetul executiv al Uniunii cu premii şi distincţii şi vor fi publicate într-o culegere specială, ce va beneficia de o largă difuziune internaţională.

H. LEREA

IMPERATIV

COMBATEREA POLUĂRII SONORE

Alături de poluarea chimică, cea sonoră reprezintă o noxă la fel de primejdioasă pentru om. De fapt, la valori de sute de decibeli zgomotul provoacă chiar moartea. Noroc că asemenea nivele de oscilaţii mecanice nu se ating de cît în condiţii speciale. Pentru noi, problema de rezolvat include acest amestec de numeroase sunete simple ale căror frecvenţe alcătuiesc un spectru practic continuu, ce în mod curent atinge 80—85 de foni, adică limita admisă.

Discuţia noastră cu ing. MIHAIL RĂDULEANU, şef de serviciu la Centrul medical industrial pentru prevenirea îmbolnăvirilor profesionale şi a nocivităţilor industriale din industria chimică, a abordat probleme legate de producerea, acţiunea şi combaterea zgomotelor.

— Zgomotul are urmări imediate şi unele pe care le simţim mai tîrziu...

— Astenia fiind consecinţa cea mai frecventă. Nu însă şi singura. La Fabrica de cauciuc de la Grupul industrial Borzeşti, zgomotul ajungea la 100 şi chiar 140 de foni, ceea ce determina o atenţie redusă în supravegherea şi manevrarea utilajelor. De aici, o consecinţă imediată din punct de vedere economic: productivitatea redusă, calitatea nu atingea parametrii ceruţi. Ca să nu mai vorbim de faptul că zgomotul este uneori şi cauza unor... concedii medicale. Şi încă ceva: nu suferă numai omul ci şi maşinile, a căror uzură înregistrează în condiţii de zgomot şi vibraţii o curbă cu o creştere ceva mai rapidă

— Amintind de linişte, credeţi că este posibil să trăim într-o „lume a tăcerii"?

— Tăcerea ar fi aproape la fel de dăunătoare ca şi zgomotul. Important este ca zgomotul să-l stăpînim, să-l putem dirija astfel încît să nu-şi manifeste în nici-un fel influenţele negative. La ora actuală preocupările noastre vizează două direcţii: de a-l diminua la instalaţiile existente şi de a-l evita la montarea de noi utilaje. În primul caz se acţionează prin construirea unor cabine antifonice, executarea de carcasări şi izolări cu pereţi antifonici. În secţiile noi, pe lîngă aceste măsuri se recurge la amplasarea maşinilor pe materiale antivibrante, ca şi la alte soluţii

— Care sînt materialele antifonice pe care le folosiţi?

— Acestea se impart în două grupe: absorbante de zgomot şi antireflectorizante. La acestea din urmă se cuvine o precizare: cu cît carcasa antifonică are mai multe feţe reflectorizante, cu atît zgomotul perceput de noi este mai mic. Materialele pe care le folosim curent sînt: vata minerală din sticlă şi masele plastice expandate ca polisterenul şi poliuretanul.

Zgomotul se poate reduce chiar prin modul de realizare a construcţiei respective. În halele etajate cimentul poate fi fonoabsorbant, dacă se înglobează în el produse fonoabsorbante şi se toarnă după sistemul celular. Sau o altă soluţie: straturile de ciment alternează cu straturile din materiale fonoabsorbante. Această variantă se adoptă la clădirile posturilor de radio şi televiziune. La secţiile textile ale Uzinelor de fibre sintetice de la Săvineşti şi Iaşi, izolarea termică a halelor climatizate are şi un efect antifonic. Acum laboratorul nostru efectuează la Uzina de alumină din Oradea un studiu special pentru combaterea zgomotului.

IOAN VOICU

CONCURS

De data aceasta nu fotografii se „amuză", ci copiii...

Din iniţiativa Consiliului municipal al organizaţiei pionierilor, în oraşul Tg. Mureş se desfăşoară un concurs artistic inedit. Asfaltul celei mai frumoase alei din oraş — Aleea Trandafirilor — este transformat în... caiet de desen. Concursul este organizat în cinstea Conferinţei municipale a organizaţiei pionierilor care va avea loc în zilele de 5—6 iunie. Participă 500 de pionieri şi şcolari din clasele 2—4 din cele 26 de unităţi existente. Cei mai talentaţi desenatori vor primii premii în valoare de cîte 1 000 lei.

TURISM

SĂRBĂTORI POPULARE ÎN LUNA IUNIE

● **6 iunie.** În prima duminică a lunii, la **Porţi** (jud. Bihor), are loc întîlnirea sătenilor din împrejurimi la o petrecere cîmpenească.

● **10 iunie.** La **Hodac** (jud. Mureş), are loc serbarea numită **„Răscumpărarea nevestelor"**, vechi şi pitoresc obicei al localnicilor.

● **13 iunie.** Are loc **„Sărbătoarea şi tîrgul cireşelor" la Brîncoveneşti** (jud. Mureş), pe Valea Mureşului, la 8 km nord de Reghin. Aci se pot vedea ruinele unui castel roman, precum şi castelul-cetate clădit între 1537—1555, pe temeliile unei cetăţi din sec. XIII, de către contele **Kendy**, de origine român **(Cîndea).**

● **20 iunie.** La **Silvaşi** (jud. Hunedoara), se ţine nedee (tîrg), cu sărbătoarea tradiţională pentru **„Incununarea boilor"**, mişcător omagiu adus de săteni acestor atît de blînde şi folositoare animale de muncă.

● **24 iunie.** În oraşul **Buzău** are loc renumitul tîrg numit **„Drăgaica"**, asemănător „Moşilor" de la Bucureşti, imortalizat de pictorul **I. Andreescu.**

● **27 iunie.** La **Şirnea** (jud. Braşov), are loc **„Sărbătoarea laptelui"**, prilejuită de plecarea oilor la păşunat, în munţi.

● **30 iunie.** La **Hălmăgel** (jud. Arad), se ţine o nedee a sătenilor din împrejurimi.

POMPILIU VOICULEŢ-LEMENY

SPECTACOL

LA MOVILA LUI BURCEL

Tinerii vasluieni organizează la mijlocul acestei luni în apropiere de Codăeşti, pe Movila lui Burcel, o originală manifestare artistică, ce-şi propune să evoce un episod din luptele lui Ştefan cel Mare. Montajul este realizat de către Gruia Novac, profesor de limba română.

ATENEUL TINERETULUI

RECITAL ŞTEFAN RODESCU

La Ateneul tineretului muzica se bucură de cea mai atentă găzduire. Recitalurile susţinute recent de **Eduardo Ricci** — pianist profund, preocupat de substanţa muzicală, de violonistul **Şerban Lupu**, participant

la ultimul concurs internaţional „George Enescu", s-au bucurat de un deosebit succes.

Am urmărit recent evoluţia violonistului **Ştefan Rodescu**, elev în clasa a XI-a la Liceul nr. 1 de muzică, clasa prof. Dan Cumpătă. Fără îndoială, de la recitalul pe care l-a susţinut cu un an în urmă la Sala Studio a Ateneului şi pînă la recenta apariţie progresul este evident. Şi-a ales în general piese uşoare, nu de mare anvergură. Cu atît mai mult însă a lăsat să se întrevadă tonul cald, echilibrat în registrul grav, strălucirea acutelor, siguranţa cu care unduieşte liniile melodice. În **Concertul nr. 3 în sol major de Mozart** simplitatea, eleganţa frazei au fost evidente. Acest tînăr muzician este înclinat îndeosebi spre trăirea paginilor romantice, spre visare, spre căldura sunetelor viorii, spre expresia unei deconectante bucurii. Astfel mi s-a părut elocventă partea I din **Concertul în fa diez minor** de Vieuxtemps. Cantabilitatea frazelor, legatoului — sînt calităţi pe care un violonist, la început de carieră, ca Ştefan Rodescu, le poate fructifica din plin.

SMARANDA OŢEANU

ŞTIINŢA

VIEŢĂŢI ÎNTR-UN STROP

O vietate de numai 1 cm, fără culoare, fără ochi, care luptă pentru supravieţuire într-un strop de apă marină.

— Ceea ce vedeţi este un crustaceu celebru — îmi atrage atenţia TRAIAN ORGHIDAN, **directorul Institutului de speologie.** În 1904 Emil Racoviţă a descoperit această specie, necunoscută pînă atunci. În lacurile peşterii **Cueva del Drach** (Balaurului) din insula Majorca. Pe baza descoperirii făcute, marele savant român a alcătuit un amplu studiu, care a însemnat, de fapt, actul de naştere, al biospeologiei ca ştiinţă.

Continuînd aceste cercetări, o echipă compusă din prof. dr. doc. Margareta Dumitrescu, dr. doc. Traian Orghidan, cercetătorii Maria Georgescu şi Ion Tăbăcaru a organizat, între 12 aprilie şi 15 mai a.c., o expediţie în 12 dintre peşterile neamenajate ale insulei Majorca. Rezultatul?

— Descoperirea unor specii şi chiar genuri noi — ne comunică dr. doc. **Traian Orghidan.** Mediul izolant al peşterilor a protejat şi a permis perpetuarea unor adevărate fosile vii, demult dispărute din apele Mediteranei. Tocmai de aceea pentru noi, speologii, coborîrea în peşteri are semnificaţia unei coborîri în trecutul biologic.

M. SUCIU

24 H.

●●● **CHEI POTRIVITE — FAPTE NEPOTRIVITE.** Cu chei potrivite, Ioan Ancuţa (17 ani) din Roman obişnuia să intre în casa vecinilor, de unde „lua" obiecte şi bani. Acelaşi procedeu îl foloseau şi Dumitru Vatră (16 ani), Dănuţ Bulai (15) şi Gabriel Ipate (15), tot din Roman, prinşi în flagrant delict de unul din locatarii apartamentelor astfel „vizitate".

Pe toţi patru îi aşteaptă acum institutul de reeducare.

●●● **N-A SCĂPAT CU FUGA.** Constantin Buneci (30 ani) din Pociovaliştea (Gorj) fusese condamnat la 1 an închisoare pentru că îşi părăsise familia, refuzînd să acorde sprijin copiilor proprii. Crezînd că poate scăpa de pedeapsă, el a plecat în „turneu" prin ţară. Recent, organele de miliţie l-au identificat şi reţinut în timp ce încerca să ia un tren din staţia C.F.R. Deva.

●●● **IMPRUDENŢĂ FATALĂ.** Tractoristul Ion Turcanu (25 ani) din comuna Borleşti (Neamţ) a plecat de la locul de muncă spre sediul C.A.P. Mergînd pe un drum accidentat, impropriu şi conducînd neatent, el s-a răsturnat într-un pîrîu şi, fiind prins sub tractor, s-a accidentat grav. În drum spre spital a decedat, plătind astfel cu viaţa imprudenţa sa.

●●● **HULIGANUL A FOST REŢINUT.** În staţia C.F. Reşiţa mai mulţi călători aşteptau trenul pentru Timişoara. Ion Vasile Tarău (21 ani), îmbibat cu alcool, a acostat două tinere, proferind expresii triviale. Deşi a fost admonestat de cetăţeni, el a continuat trivialităţile în tren, trecînd chiar la bruscarea călătorilor.

Reţinut de lucrătorii C.F.R. şi cetăţeni, el va fi judecat conform procedurii de urgenţă.

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

cinema

HELLO DOLLY: rulează la Patria (orele 9,30; 13; 16,30; 20).

ŞI CAII SE ÎMPUŞCĂ, NU-I AŞA? rulează la Capitol (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Favorit (orele 9; 11,45; 14,30; 17,15; 20), Grădina Capitol (ora 20).

FACEREA LUMII: rulează la Central (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30), Aurora (orele 9,30; 12; 15; 17,45), Tomis (orele 9; 11,45; 14,30; 17,15), Giuleşti (orele 15,30; 18; 20,30), Grădina Tomis (ora 20,15), Grădina Aurora (ora 20,15).

DĂ-I ÎNAINTE COWBOY: rulează la Sala Palatului (orele 17,15; 20,15), Bucureşti (orele 9; 11,15; 13,30; 16,30; 18,45; 21), Arenele Romane (ora 20,30)

ELEFANTUL SLOWLY: rulează la Festival (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Grădina Festival (ora 20).

VULPILE ŞI ŞOARECII: rulează la Doina (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

O FLOARE ŞI DOI GRĂDINARI: rulează la Luceafărul (orele 9; 12,30; 16; 19,30), Excelsior (orele 9; 12,30; 16; 19,30), Griviţa (orele 9; 12,30; 16; 19,30), Flamura (orele 9; 12,30; 16; 19,30), Modern (orele 9; 12,30; 16; 19,30), Stadionul Dinamo (ora 20), Grădina Doina (ora 20,15).

BĂTĂLIA DE PE NERETVA: rulează la Feroviar (orele 9; 12,30; 16; 19,30), Melodia (orele 9; 12,30; 16; 19,30), Gloria (orele 9; 12,30; 16; 19,30), Grădina Modern (ora 20,15).

CAZUL C. L.: rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

AVENTURILE LUI TOM SAWYER: MOARTEA LUI JOE INDIANUL: rulează la Timpuri Noi (orele 9,15; 12,30; 15,45).

PROGRAM DE FILME DOCUMENTARE: rulează la Timpuri Noi (orele 18,45—20,45 în continuare).

PREŢUL PUTERII: rulează la Lumina (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

ÎN ARŞIŢA NOPŢII: rulează la Înfrăţirea (orele 15,30; 17,45; 20).

SECRETUL DIN SANTA VITTORIA: rulează la Buzeşti (orele 14,30; 17,15), Grădina Buzeşti (ora 20,30).

EU, FRANCISC SKORINA: rulează la Dacia (orele 8,45—20 în continuare).

SUNETUL MUZICII: rulează la Bucegi (orele 10; 16,30; 20), Arta (ora 16), Grădina Bucegi (ora 20), Grădina Arta (ora 20).

MIHAI VITEAZUL: rulează la Unirea (orele 16,30; 20,15), Grădina Unirea (ora 20,15).

BUTCH CASSIDY ŞI SUNDANCE KID: rulează la Lira (orele 15,30; 18), Floreasca (orele 15,30; 18; 20,15), Miorita (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Grădina Vitan (ora 20,15), Grădina Lira (ora 20,15).

HAIDUCII LUI ŞAPTECAI; ZESTREA DOMNIŢEI RALU: rulează la Drumul Sării (orele 15,30; 19,15), Ferentari (orele 15; 19), Moşilor (orele 15,30; 19).

SERATA: rulează la Volga (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

PRINTRE COLINELE VERZI: rulează la Rahova (orele 15,30; 18; 20,15).

PAN WOLODYJOWSKI: rulează la Progresul (orele 15,30; 19).

CEI TREI CARE AU SPERIAT VESTUL: rulează la Pacea (orele 16; 18; 20), Cosmos (orele 18; 20,15).

DOAR UN TELEFON: rulează la Crîngaşi (orele 16; 18; 20).

DOMICILIUL CONJUGAL: rulează la Viitorul (orele 16; 18; 20).

CRONOMETRUL: rulează la Popular (ora 15,30).

CLANUL SICILIENILOR: rulează la Popular (orele 18; 20,15).

PE COMETĂ: rulează la Munca (orele 16; 18; 20).

CHEMAREA FRONTULUI: rulează la Cosmos (ora 15,30).

ULTIMUL SAMURAI: rulează la Vitan (orele 15,30; 18).

ADIO, GRANADA!: rulează la Laromet (orele 15,30; 17,30; 19,30), Flacăra (orele 15,30; 18; 20,15).

CRONICARUL NOSTRU VĂ RECOMANDĂ:

...Pe Marga Barbu şi Florin Piersic — eroii principali ai celor două filme din serialul „haiducilor", care de aproape 8 săptămîni ţine, cu succes de public, afişul bucureştean: „Haiducii lui Şaptecai" şi „Zestrea domniţei Ralu", filme regizate de Dinu Cocea.

teatre

JOI, 3 IUNIE 1971

Teatrul de Operetă: SE MĂRITĂ FETELE — ora 19,30; Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (Sala Comedia): HEIDELBERGUL DE ALTĂDATĂ — ora 20; (Sala Studio): PISICA ÎN NOAPTEA ANULUI NOU — ora 20; Teatrul de Comedie: FATA MORGANA — ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schitu Măgureanu): D-ALE CARNAVALULUI — ora 20; Teatrul Mic: PISICA SĂLBATICĂ — ora 20; Teatrul „C. I. Nottara" (Sala Studio): CÎND LUNA E ALBASTRĂ — ora 20; Teatrul Giuleşti: GÎLCEVILE DIN CHIOGGIA — ora 19,30; Teatrul „Ion Creangă": POVESTE NETERMINATĂ — ora 16; Teatrul Ţăndărică (Str. Academiei): TIGRIŞORUL PETRE — ora 17; Teatrul „Ion Vasilescu": SICILIANA — ora 19,30; Circul „Globus": ARENA PRIMĂVERII — ora 19,30; A.T.M. (La Ateneul Român — Sala Studio): EDITH PIAFF — NU, NU REGRET NIMIC — ora 20; Ansamblul „Rapsodia Română": LA IZVOARE DE FRUMUSEŢE — ora 18,30.

tv

JOI, 3 IUNIE 1971

PROGRAMUL I

● 17,30 Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba maghiară ● 18,30 La volan — emisiune pentru conducătorii auto ● 18,50 Timp şi anotimp în agricultură ● 19,20 1001 de seri ● 19,30 Telejurnalul de seară. Sport ● 20,10 Ateneu. Emisiune de actualitate muzicală. Festivaluri muzicale la Timişoara şi Arad ● 20,25 Ancheta TV. Un „zîmbet" pe tablă ● 20,55 Urmărirea cea mare. Film de montaj în care sînt prezentate secvenţe antologice din filmele cunoscuţilor actori Lilian Gish, Noach Berry, Duglas Fairbanks jr., Buster Keaton, precum şi primele realizări ale regizorului W. Griffith ● 22,05 Cadran internaţional ● 22,50 Telejurnalul de noapte.

PROGRAMUL II

● 20,00 Concertul simfonic al Orchestrei Radioteleviziunii. Dirijor Paul Popescu. Solist Aurelian Octav Popa ● 21,00 Buletin de ştiri. Sport ● 21,10 Istoria filmului. Continuăm evocarea universului poetic al lui René Clair.

Astă seară

În comuna Ianca, judeţul Brăila.

UN INEDIT SIMULTAN DE ŞAH

● **Marele maestru internaţional, Florin Gheorghiu, redactorul nostru, contra 30 de tineri săteni într-o confruntare sui-generis.**

Ziarul nostru, reluînd întîlnirile între tineri cu sportivii preferaţi, organizează, cu sprijinul Comitetului judeţean Brăila al U.T.C., astă seară, în comuna Ianca o întîlnire a tinerilor iubitori ai sportului din această aşezare cu marele maestru internaţional de şah, FLORIN GHEORGHIU, redactor în secţia noastră de sport.

● LA VANCOUVER, a 6-a partidă a meciului de şah dintre Taimanov (U.R.S.S.) şi Fischer (S.U.A.) pentru sferturile de finală ale turneului candidaţilor la titlul mondial a fost dată remiză la mutarea 43-a. În prezent scorul este de 5,5—0,5 puncte în favoarea lui Fischer.

„Forţă, sănătate, armonie fizică"

La catedră: profesorii TIBERIU BAN şi DUMITRU HÎTRU

LECŢIA A IX-A

FETE

Exerciţii de încălzire

Dacă vremea ne permite, începem cu o uşoară şi scurtă alergare. Pe timpul „încălzirii" păstrăm pantalonii de trening. Preluăm exerciţiile F-A şi F.B (ambele din lecţia I-a). O pauză de un minut şi repetăm F-C şi F.D. (lecţia a II-a). Trecem la învăţarea altor exerciţii:

F-E). Ne folosim de un covor. Şezînd, ne sprijinim înapoi pe palme, iar picioarele perfect întinse înainte la 45°, formează un echer. Depărtarea şi apropierea picioarelor. Dozare 3×10 repetări.

F-F). Şezînd, ne sprijinim înapoi pe palme, iar picioarele întinse ating solul. Ridicăm picioarele în echer, căutînd să atingem cu palmele degetele picioarelor. Dozare: 3 x 10 repetări.

Exerciţiile săptămînii a III-a (Fete)

Pentru început reluăm exerciţiile din prima săptămînă (F-1; F-2 şi F-3, pe care le executăm fără gantere (greutăţi). Păstrăm aceeaşi dozare. Apoi repetăm şi exerciţiul F-5 (lecţia a II-a). Urmează o binemeritată pauză de 2—3 minute. Inspirăm-expirăm de cîteva ori (exersăm numai cu fereastra deschisă). În sfîrşit, trecem la noile exerciţii:

Exerciţiul F-7

(Membrele superioare).

Din poziţia stînd, întinderea simultană a braţelor în sus. Nu folosim greutăţi decît de 0,5—1 kg. Dozare: 2 serii a cîte 6 repetări.

Exerciţiul F-8

(Abdomenul)

Din poziţia stînd depărtat, cu braţele întinse în sus, avînd un baston în mîini, rotarea corpului spre dreapta şi stînga. Dozare: 2 serii a cîte 8 repetări (într-o serie se execută 4 rotări la dreapta şi 4 spre stînga).

Exerciţiul F-9

(Membrele inferioare).

Din poziţia stînd, cu braţele întinse deasupra capului, avînd două gantere, genuflexiuni cu coborîrea braţelor, prin lateral, în jos. Dozare: 2 serii a cîte 6 repetări, cu o greutate de 0,5—1 kg.

BĂIEŢI

Exerciţii de încălzire

În prima parte a „încălzirii" vom repeta următoarele exerciţii: d (genuflexiuni); f (foarfecă); l (aplecări). Scuturăm uşor braţele, apoi: j; h; y; x şi z. O pauză de 1 minut. După aceea urmează o serie de noi exerciţii (din necesităţi metodice noile exerciţii vor fi notate cu două litere):

aa) Poziţia de bază: stînd depărtat cu braţele lateral. Executăm val de braţe lateral, însoţit de îndoirea uşoară a genunchilor. Dozare 3×5.

ab) Folosind un covor, cu sprijin (pe palme) — culcat înainte. Capul sus. Ne deplasăm palmele succesiv spre dreapta (circa 45°) ţinîndu-le tot timpul pe sol. Revenire, apoi spre stînga. Dozare: 3×6 deplasări stînga-dreapta.

EXERCIŢIILE SĂPTĂMÎNII A IX-A

Vom acorda, din nou, o atenţie specială exersării şi dezvoltării membrelor superioare. Respectînd întocmai numărul de repetări, precum şi greutăţile prescrise. Se vor relua următoarele exerciţii: 1, 6, 10, 14, 18, 22 şi 30. Apoi, trecem la următoarele mişcări noi:

Exerciţiul 33 (Gîtul)

Din poziţia depărtat, cu trunchiul aplecat, palmele sprijinite pe genunchi, avînd un capăt al extensorului prins sub talpa piciorului, iar celălalt fixat pe frunte-ceafă, executăm extensia capului. Dozare: 3 reprize a 8 repetări.

Exerciţiul 34 (Membrele superioare)

Avînd braţele întinse înainte, picioarele depărtate, întinderea extensorului în lateral, la nivelul umerilor. La început se va lucra numai cu 2 benzi, apoi încercăm trecerea la 3 benzi. Dozare: 3 reprize × 6 repetări (2—3 benzi).

Exerciţiul 35 (Trunchiul)

Din poziţia stînd îndoit la 90° îndreptări cu haltera. În timpul execuţiei talpa piciorului va păstra contactul cu solul, iar picioarele vor rămîne întinse din genunchi.

Dozare: 3 serii a cîte 4 repetări (20—25 kg).

Exerciţiul 36 (Membrele inferioare).

Din poziţia şezînd (pe scaun, bancă etc. dar apucîndu-ne de marginea scaunului) avînd ganterele fixate de laba piciorului, întinderea şi revenirea lentă din articulaţia genunchiului. Dozare: 3 (6×4 kg).

Data viitoare:

Exerciţiile F-10; F-11 şi F-12 (fete), — complex de 10 exerciţii de culturism (băieţi).

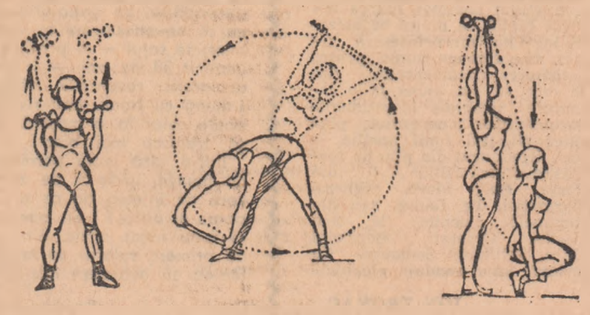

fig. 7, 8 şi 9

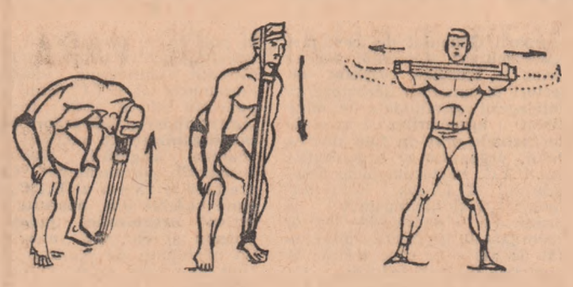

fig. 33 şi 34

fig. 36

fig. 35

Sferturile de finală ale Cupei

Salvatoare — avantajele obţinute în prima manşă!

Miercuri în 4 oraşe din ţară s-au disputat meciurile retur din cadrul sferturilor de finală ale „Cupei României" la fotbal. Iată rezultatele înregistrate: Brăila: Progresul—Dinamo Bucureşti 0-0 (în primul joc Dinamo a cîştigat cu 4-1); Timişoara: C.F.R.—Metalul Bucureşti 0-0 (bucureştenii au cîştigat primul joc cu 4-0); Cluj: Universitatea—Politehnica Timişoara 0-1 (0-1) (unicul punct a fost marcat de Pexa în proprie poartă); Oradea: Crişul—Steaua Bucureşti 0-1 0-1) (a înscris Pantea în min. 34). Pentru semifinalele competiţiei s-au calificat astfel Steaua, Dinamo, Metalul Bucureşti şi Universitatea Cluj. Jocurile semifinalei tur-retur se vor desfăşura la 16 şi 23 iunie.

(Agerpres)

Redactorul paginii: ANDREI BĂRSAN

VIZITA DELEGAȚIEI DE PARTID ȘI GUVERNAMENTALE CONDUSE DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU ÎN R. P. CHINEZĂ

(Urmare din pag. 1)

ultimii ani, avînd astăzi 11 facultăți — printre care de electronică, energetică, construcții de mașini, mecanică — cu peste 50 de specialități. Aici învață 2 800 de studenți proveniți din rîndurile muncitorilor, țăranilor și militarilor. Ei sînt selecționați dintre oamenii cu o bogată experiență în activitatea practică, ceea ce îi ajută la însușirea mai rapidă a cunoștințelor teoretice. După absolvire, ei se reîntorc la locurile de muncă de unde au venit. Sistemul de învățămînt este, în etapa actuală, în plin proces de reorganizare, avînd drept scop împletirea a trei preocupări : studiul, cercetarea științifică și activitatea directă, nemijlocită, în producție. Prin aplicarea acestui principiu, universitatea s-a transformat într-un complex care, în afară de amfiteatre și săli de cursuri, include cinci fabrici, numeroase ateliere de producție, o bază de cercetări științifice și o fermă agricolă. În același timp, ea întreține legături contractuale cu 45 de întreprinderi din diverse regiuni ale țării — unde studenții lucrează efectiv anumite perioade. Scopul nostru — a spus Si Ciun — este pregătirea unor cadre cu înaltă conștiință socialistă și cu un grad ridicat de civilizație și cultură. Noul sistem de învățămînt este în curs de experimentare. Am dori să arătăm sincer tovarășilor români — a spus vorbitorul — că mai există unele greutăți și lipsuri, dar sîntem hotărîți să căutăm căile cele mai potrivite pentru perfecționarea lui.

În cadrul discuției care a avut loc, studenți, cadre didactice, reprezentanți ai organizației de partid și ai comitetului revoluționar au relatat despre preocupările lor, despre bogata activitate care se desfășoară aici pentru educarea comunistă a tineretului, în scopul pregătirii lui temeinice pentru muncă și viață, pentru a fi cît mai util societății.

Luînd cuvîntul, **tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, după ce a mulțumit pentru primirea făcută, a salutat călduros gazdele în numele întregii delegații de partid și guvernamentale române, precum și din partea studenților și cadrelor didactice din țara noastră. După cum știți, a spus vorbitorul, ne aflăm într-o vizită de prietenie, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez și a guvernului Republicii Populare Chineze. Sîntem deosebit de satisfăcuți de faptul că, în cadrul acestei vizite, avem posibilitatea să cunoaștem activitatea universității dv., preocupările privind dezvoltarea învățămîntului și legarea sa de viață, de practică.**

Am auzit multe despre Universitatea Cinhua, care este renumită prin preocuparea de a desfășura întreaga activitate în strînsă legătură cu interesele poporului, ale construirii socialismului. Desigur, dezvoltarea învățămîntului, a științei este o problemă de bază a societății socialiste, a spus tovarășul Ceaușescu. Numai slujirea intereselor clasei muncitoare, ale maselor revoluționare le asigură acest rol important, așa cum ați arătat, de altfel, și în expunerile dv.

Împărtășind celor prezenți preocupările existente în țara noastră în vederea îmbinării studiului cu activitatea practică de producție, tovarășul Nicolae Ceaușescu a relevat că aceasta contribuie, totodată, la strînsa unitate între clasa muncitoare și intelectualitate.

În încheiere, secretarul general al P.C.R. a menționat utilitatea unor contacte strînse între Universitatea Cinhua și Universitatea din București, a urat studenților și corpului didactic succese în activitatea pe care o desfășoară în însușirea și aplicarea marxism-leninismului.

Toți cei prezenți aplaudă cu însuflețire.

În continuare, oaspeții români sînt invitați să viziteze cîteva din facultățile universității. Pe un platou din apropierea facultății de construcții auto se află mai multe camioane de patru tone, în stadiu de prototip. Ele au fost concepute și realizate în întregime de studenți și cadre didactice, în colaborare cu muncitorii. Membrilor delegației le sînt prezentate principalele caracteristici tehnico-funcționale ale acestor prototipuri.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu apreciază această realizare obținută de colectivul facultății de construcții auto, căruia îi urează noi succese în activitatea de viitor.

În timpul discuției dintre membrii delegației și gazde, un student, adresîndu-se tovarășului Ceaușescu, spune : „Știm că industria constructoare de autocamioane din România a atins un înalt nivel de dezvoltare și am dori să ne împărtășim reciproc experiența".

Este o propunere bună — remarcă tovarășul Nicolae Ceaușescu. Într-adevăr, putem stabili o fructuoasă colaborare.

La facultatea de mecanică fină, oaspeților le este prezentată o mașină de așchiere cu comandă-program, realizată prin mijloace proprii. Datorită caracteristicilor sale tehnice superioare, s-a putut obține un spor al productivității de peste 10 ori.

„Cînd ne-ați vizitat prima dată, în 1964 — dragă tovarășe Ceaușescu — spune unul din cei de față — ne aflam în stadiul experiențelor. Acum, sîntem fericiți să vă arătăm că am înfăptuit ce ne-am propus".

În timpul vizitei la Universitatea politehnică Cinhua din Pekin, miile de studenți, cadre didactice, funcționari ai institutului de învățămînt superior salută cu deosebită căldură, cu îndelungi urale și ovații pe oaspeții din România socialistă.

În semn de omagiu, tovarășului Nicolae Ceaușescu i se oferă în dar un cilindru din cristal organic pe care mașina cu comandă program gravează pe loc, în limbile română și chineză, cuvintele „Trăiască prietenia dintre poporul chinez și poporul român".

La intrarea în facultatea de electronică, oaspeților le sînt prezentate semiconductoare și circuite integrate miniaturizate. Tovarășul Nicolae Ceaușescu și soția sa sînt invitați să examineze la microscop aceste miniaturi ale tehnicii.

Următorul obiectiv al vizitei a fost centrul de calcul al facultății, unde oaspeții români asistă la o demonstrație practică cu un calculator de tip mic, proiectat și realizat de profesori, studenți și muncitori în scopuri practice. În cinstea oaspeților, calculatorul este programat să execute o melodie românească.

Pe tot parcursul vizitei, tovarășul Nicolae Ceaușescu și soția sa, Elena Ceaușescu, membrii delegației se opresc în repetate rînduri pentru a sta de vorbă cu studenții, profesorii și muncitorii veniți să-i întîmpine, pentru a răspunde salutului lor, pentru a se fotografia împreună cu ei.

La încheierea vizitei, mii de studenți s-au adunat în fața clădirii principale pentru a saluta din nou pe solii poporului român.

Adresîndu-se celor prezenți, care ovaționau și aclamau cu însuflețire, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, după ce le-a adresat un călduros salut din partea delegației române, a exprimat deosebita satisfacție pentru vizita făcută la universitate, puternic centru de educație revoluționară, de dezvoltare a științei și culturii proletare, socialiste.

Ni s-a vorbit despre succesele pe care le-ați obținut în ultimii ani — a spus tovarășul Nicolae Ceaușescu — despre preocupările privind legarea învățămîntului de producție, de practică, de viață, pentru ca, într-adevăr, intelectualitatea să meargă strins unită cu clasa muncitoare, cu țărănimea, cu poporul, astfel ca cei ce învață să slujească într-adevăr cauza socialismului.

După cum știți, între partidele noastre, între poporul român și chinez sînt relații de strînsă prietenie. Noi am dori ca, urmînd exemplul acestor relații, tineretul și studenții, intelectualitatea din universitatea dumneavoastră și studenții și cadrele didactice din București, din România să dezvolte strînse legături de prietenie.

Cunoașteți că forța revoluționarilor constă în solidaritate, în unitate, a arătat conducătorul delegației române. De aceea, trebuie să facem totul pentru a întări prietenia dintre partidele și popoarele noastre, dintre toate forțele antiimperialiste. Uniți, noi putem să înfrîngem imperialismul și să asigurăm victoria socialismului în întreaga lume, victoria păcii.

Vă urez din toată inima succese tot mai mari în activitatea dv. Să învățați și să munciți pentru a ridica tot mai sus steagul luptei revoluționare, al luptei pentru socialism.

Cuvintele tovarășului Nicolae Ceaușescu au fost subliniate cu îndelungi ovații, cu urări în cinstea prieteniei dintre cele două partide și popoare.

În numele întregului colectiv al universității, tovarășul Si Ciun a exprimat încă o dată sentimentele de profundă recunoștință ale studenților, cadrelor didactice și muncitorilor pentru vizita delegației române conduse de tovarășul Ceaușescu. Vizita dumneavoastră, aprecierile și urările pe care ni le-ați adresat, a spus vorbitorul, constituie pentru noi un imbold spre a munci mai bine, în vederea înfăptuirii obiectivelor de mare importanță care ne stau în față.

În încheiere, el a exprimat urarea ca prietenia revoluționară dintre cele două partide și popoare să dăinuiască în veci.

În timpul vizitei la Universitatea Cinhua, numeroși studenți și cadre didactice au ținut să împărtășească ziariștilor români bucuria de a avea în mijlocul lor pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, pe ceilalți oaspeți români, admirația față de înfăptuirile poporului român în edificarea unei economii socialiste puternice, în dezvoltarea științei și culturii.

Deosebit de emoționată, studenta Tzao Fan a arătat că acest eveniment însemnat al prieteniei chino-române i-a inspirat o poezie pe care a închinat-o oaspeților. Versurile sale exprimă bucuria însuflețită a studenților la vestea că vor primi vizita conducătorilor români, trăinicia legăturilor care unesc cele două popoare, și care fac să dispară distanțele, prețuirea pentru trecutul eroic al poporului român, și pentru prezentul său plin de măreție. Ea își încheie versurile cu urarea ca „Prietenia dintre cele două popoare să fie tot atît de înaltă cum sînt Carpații și Himalaia".

ION MĂRGINEANU
ROMULUS CĂPLESCU
ION GĂLĂȚEANU

Oaspeților români le sînt prezentate cîteva din realizările acestui important obiectiv. În repetate rînduri membrii delegației noastre se opresc pentru a sta de vorbă cu studenții, profesorii și muncitorii veniți să-i întîmpine.

TOVARĂȘA ELENA CEAUȘESCU A VIZITAT PALATUL DE VARĂ

Miercuri după-amiază, tovarășa Elena Ceaușescu, însoțită de tovarășa Lim Cia-mei, soția tovarășului Li Sien-nien, vice-premier al Consiliului de Stat al R.P. Chineze, a făcut o vizită la Palatul de vară din capitala Chinei. A luat parte tovarășa Maria Duma, soția ambasadorului român la Pekin.

Palatul este un complex de pavilioane durate în stilul clasic chinezesc și împodobite cu numeroase picturi pe lemn și sculpturi în bronz de înaltă valoare artistică. Pavilioanele sînt dispuse într-un parc imens, în mijlocul căruia se află un lac artificial. Palatul de vară este astăzi unul dintre cele mai agreate locuri de odihnă ale locuitorilor capitalei chineze.

Tovarășa Elena Ceaușescu s-a interesat îndeaproape de istoricul și construcția acestui original palat.

PRODUCȚIA DE UTILAJ TEHNOLOGIC SUB SEMNUL DIVERSIFICĂRILOR, AL PREFACERILOR CALITATIVE

NE RĂSPUNDE

Ing. IOAN AVRAM
ministrul industriei construcțiilor de mașini

— Vorbind despre modernizarea structurii producției construcțiilor de mașini care reprezintă una din schimbările calitative proprii dezvoltării economiei noastre în cincinalul actual este de reținut că în această perioadă are loc dezvoltarea prioritară a ramurilor de bază de care depinde — nu spunem o noutate — extinderea valorificării superioare a resurselor materiale ale țării — ceea ce implică dotarea cu precădere a acestor ramuri cu utilaje și instalațiile specifice. Ca urmare, producția de utilaje tehnologice, în vederea înzestrării ramurilor industriale de bază ale economiei noastre, constituie unul din domeniile de dezvoltare prioritară ale construcției de mașini. Întrebarea noastră are în vedere tocmai acest lucru : care sînt direcțiile dezvoltării producției indigene de utilaj tehnologic ?

— Studiile, întocmite încă din anii trecuți și îmbunătățite treptat, au avut drept scop fundamentarea științifică a programului de dezvoltare în acest domeniu. Prin nivelele de producție stabilite, s-a urmărit satisfacerea în cît mai mare măsură a cererilor de utilaje și creșterea, în acest mod, a participării construcției de mașini din țară la dotarea industriei cu cea mai modernă tehnică de producție, diminuînd considerabil importul. Astfel, producția indigenă de utilaj tehnologic are în vedere una din tezele expuse de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la Congresul al X-lea al P.C.R. : „Producția de utilaj tehnologic va trebui să asigure, în cea mai mare parte, necesarul intern de aparate energetice de puteri mari, de instalații și utilaje pentru industria materialelor de construcții, industria ușoară și alimentară, industria minieră și petrolieră. O sarcină deosebit de importantă a industriei construcțiilor de mașini este asimilarea de utilaje și instalații pentru realizarea programului nuclear național și pentru dotarea noilor obiective din industria chimică".

În acest sens, **una din direcțiile de dezvoltare a producției noastre de utilaj tehnologic constă în diversificarea sortimentelor fabricate,** obținînd o gamă cît mai largă de utilaje adaptate la necesitățile tehnologice diferențiate ale unei economii moderne în plină ascensiune.

O altă direcție importantă pe care o va urma fabricația de utilaje și linii tehnologice va fi asimilarea în țară a accesoriilor, a ansamblelor și subansamblelor componente, în a căror structură intră o pondere însemnată de mecanisme și elemente de mecanică de precizie, cum și a aparaturii de automatizare. Citez aici echipamentele hidraulice și pneumatice, aparatura de măsură și control, acționările electrice automatizate.

— Care sînt principalele obiective ale producției în acest cincinal ?

— În deplin acord cu dezvoltarea potențialului energetic al țării, printre cele mai importante obiective a căror realizare revine construcției de mașini sînt utilajele energetice. Aș menționa, în primul rînd, turboagregatele energetice de mare putere cum sînt cel de 330 MW clasic de condensație, cel de 160 MW de termoficare urbană, unul dintre cele mai mari grupuri de termoficare din Europa, cel de 600 MW pentru centrale nuclearo-electrice ; vor fi asimilate și turboagregate de puteri mici, de 1 pînă la 20 MW, cu turații de 3 000 rot/min și mai mult, pentru scopuri energetice și industriale.

La capitolul cazane pentru centrale termoelectrice de subliniat sînt cele cu debite mari, de 500 și 1 035 t/h, cu supraîncălzire intermediară în construcție turn cu pereți membrană.

În acest mod, creșterea producției de utilaje energetice la nivelul anului 1975 față de 1970 va fi de circa 2.3 ori ca tonaj și de 3 ori ca valoare.

În ce privește utilajul minier, sarcinile noastre sînt strîns legate de creșterea producției acestei ramuri și în special de extracția cărbunelui, care are un mare rol în îmbunătățirea balanței energetice. Aș menționa aici utilajele pentru mecanizarea extracției și a transporturilor în exploatările miniere, pentru care sînt prevăzute noi tipuri de locomotive electrice, transportoare blindate și cu bandă greu inflamabilă, mașini de extracție cu viteze mari (4—6 m/s), instalații pentru antrenarea în circuit și împingerea în colivii a vagonetilor. Pentru mecanizarea lucrărilor grele și cu volum mare de muncă se vor asimila mașini pneumatice de încărcat, de mare randament, utilaje de concasare și ciururi cu site de mare capacitate.

În cincinal se prevede o importantă creștere a capacității de producție în industria metalurgică. Față de anul 1970, cererile de echipament tehnologic pentru această industrie vor spori cu circa 40 la sută în anul 1975, din care ponderea cea mai mare o au utilajele pentru laminoare. Avînd în vedere ce posibilități s-au creat pentru fabricarea de piese grele turnate, forjate, construcții sudate grele inclusiv prelucrarea lor, vor fi asigurate condiții și pentru o creștere importantă a participării industriei noastre la realizarea liniilor de laminare ; astfel, se va trece treptat la realizarea în țară a cajelor de laminor, a mecanismelor de împingere, de evacuare, de alimentare etc. Sînt prevăzute a se asimila utilaje noi pentru tratamentul termic continuu în liniile de laminare.

Ținînd seama de noile tehnologii care s-au impus pe plan mondial în domeniul siderurgiei, de mare importanță în special pentru prelucrarea ulterioară a oțelurilor superioare, va fi studiată asimilarea utilajelor necesare în turnarea sub vid și turnarea continuă.

Unul din principalele obiective pe care trebuie să îl avem tot timpul în vedere este creșterea gradului de competitivitate a produselor românești în toate domeniile de activitate. În sectorul utilajului petrolier, de pildă, avem planificată completarea și modernizarea nomenclatorului de utilaje de foraj-extracție, precum și de echipamente conexe. Menționăm gama de instalații de foraj F—125... F 500, caracterizată prin mărirea puterii specifice, scurtarea duratei de montaj și facilitarea transportului. Instalațiile sînt concepute pentru a putea fi livrate cu orice tip de acționare : Diesel-hidraulică, Diesel-electrică sau electrică. De asemenea, se va diversifica producția de sape de foraj și se va asimila o gamă nouă de pompe de adîncime.

Vizăm și trecerea treptată la proiectarea, executarea și livrarea de instalații complete pentru rafinării. În acest sector se va putea ajunge în anul 1971 ca aproximativ 85 la sută din necesarul de utilaje să fie acoperit de producția internă, paralel cu crearea de rezerve pentru export.

În actualul cincinal este prevăzută o creștere deosebită a producției industriei chimice ; dinamismul acestei ramuri va fi asigurat în mare parte de utilajul chimic pe care îl vom produce : se prevede realizarea în țară a instalațiilor pentru sodă calcinată, într-o proporție de 90 la sută, producția internă va asigura în proporție de 90—95 la sută din necesarul de instalații și utilaje pentru fabricile de îngrășăminte ; de asemenea se preconizează realizarea într-o mare proporție în țară a utilajului tehnologic pentru industria celulozei, a hîrtiei organice și a medicamentelor, care, prin specificul lor în ce privește complexitatea, specializarea și varietatea, au caracter de unicate.

Avînd în vedere amplul program de investiții a cărui înfăptuire presupune un volum important de construcții industriale și civile — amenajări hidrotehnice, construcții de fabrici și uzine, de locuințe și drumuri, — doresc să subliniez că printre fabricațiile cărora le vom acorda prioritate vor fi și cele de utilaje pentru construcții, pentru construcții de drumuri și pentru industria materialelor de construcții. Între altele, vom satisface în întregime necesarul intern de linii de ciment de mare capacitate, de circa 2 000—3 000 tone/zi, asigurînd, în același timp importante disponibilități pentru exportul acestor linii. Se vor asimila, de asemenea, linii tehnologice pentru prefabricate din beton și pentru balastiere, linii pentru ceramică brută și fină, linii pentru azbociment, geam tras și laminat, beton celular autoclavizat, tuburi de gresie, plăci de faianță, prefabricate diverse.

Însușindu-ne observațiile făcute de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în privința sortimentelor de produse alimentare conservate, avem în vedere să producem noi utilaje pentru dotarea industriei alimentare. Astfel vom avea asigurată dotarea industriei alimentare cu utilaj indigen în proporție de 90 la sută valoric și circa 95 la sută în tonaj. Se acordă prioritate acelor utilaje care prelucrează materii prime indigene și care — datorită experienței acumulate — au o mare căutare la export.

— Ce măsuri concrete au fost luate pentru a înfăptui întocmai obiectivele prevăzute ?

— Măsurile în această direcție vizează o profilare mai bună a activității de cercetare și proiectare pe două linii directoare și anume : **cercetarea tehnologică fiind efectuată în cadrul institutelor departamentale ale ministerelor de specialitate ;**

— cercetarea și proiectarea utilajelor tehnologice ce urmează a fi fabricate de uzinele M.I.C.M. să fie concentrate treptat și dezvoltate în cadrul institutelor și centrelor de specialitate aparținînd construcției de mașini.

De altfel, sectorul de cercetare și proiectare a fost considerabil întărit, în domeniul producției de utilaje tehnologice funcționînd în prezent patru institute aparținînd centralelor și trei centre aparținînd uzinelor, conform specializării lor, — în afară de cele două mari institute departamentale care se ocupă de domeniul turnătoriilor, forjelor, tratamentelor termice.

Pentru a asigura realizarea programului amplu de fabricație a utilajelor tehnologice necesare în diverse domenii ale vieții noastre economice a fost prevăzută o creștere considerabilă a capacităților de producție, prin extinderea și specializarea celor existente și prin crearea de fabrici și uzine noi cum sînt cele de la Caransebeș, Bistrița, Zalău și altele.

O cotă din investițiile totale acordate construcțiilor de mașini este rezervată pentru obiective de învățămînt profesional și tehnic, în vederea creșterii capacității actuale de școlarizare a cadrelor, pentru asigurarea locuințelor și a căminelor — proprietate a uzinelor.

De altfel, problema personalului necesar și a pregătirii lui a constituit obiectul unor studii speciale, ținînd seama de ciclul de mai mulți ani necesar pentru realizarea unui fond de cadre calificate. În acest complex de măsuri, s-a ținut seama și de sporirea angrenării femeilor în profesiunile care concură la fabricarea utilajelor complexe.

— Există deci perfectate diferite forme de integrare a producției, de specializare a unităților. Ce se preconizează în anii următori în această direcție ?

— După cum se știe, în anii din urmă au fost create și s-au consolidat treptat unități industriale mari, specializate pe subramuri de produse ; este vorba de centrale și grupuri. Și, așa cum am arătat, în cadrul lor sau al unor uzine ale lor, au fost puse bazele — prin dezvoltarea vechilor nuclee existente — a unor institute și centre de cercetare și proiectare specializate. Aș da un exemplu din domeniul energeticii : dezvoltarea laboratorului de încercări industriale pe modele de turbine hidraulice din cadrul Institutului de cercetări și proiectări pentru echipamente hidroenergetice de la Reșița va permite efectuarea de măsurători energetice și cavitaționale în vederea creării unor rotoare de turbine tip. Eforturile principale de cercetare se vor concentra asupra unor probleme ca : studiul profilelor de palete, pentru obținerea de randamente din ce în ce mai ridicate ; sau studiul îmbunătățirii transportului de căldură în condensatoare, preîncălzitoare etc. în scopul realizării unor aparate compacte, cu consum cît mai redus de metal.

Problema specializării întreprinderilor producătoare de utilaj tehnologic este deosebit de complexă, ținînd seama, între altele, că un utilaj tehnologic are în componența sa un mare număr de ansamble și subansamble. Greutatea acestora poate uneori să ajungă la zeci și chiar sute de tone, ceea ce ridică probleme privind transportul în uzină, manipularea, prelucrarea. Este nevoie deci, ca uzinele care prelucrează asemenea utilaje să fie dotate, la rîndul lor cu anumite utilaje speciale. Deci **se desprinde ca un prim criteriu al specializării, mărimea pieselor. Un alt criteriu îl constituie genul de tehnologie :** turnarea pieselor, sudare, prelucrări mecanice, tratamente termice. Se pune aici însă problema unor operații similare, dar la utilaje pentru diferite destinații. **Un alt criteriu de specializare mai poate fi similitudinea constructivă.** Există utilaje cu diverse destinații, dar care constructiv se bazează pe aceleași elemente. Mai pot, desigur, exista și alte criterii de specializare, cum ar fi : **destinația utilajului, gradul de complexitate, gradul de automatizare, dar toate se întrepătrund, se îmbină cu o serie de alți factori avînd ca rezultantă crearea marilor complexe uzinale, profilate, specializate, adevărate cetățile ale tehnicii moderne.**

Astfel, producția de utilaje energetice se va desfășura în cîteva întreprinderi specializate în acest domeniu : în București, Uzina „Vulcan" pentru producția de cazane mari, la Cluj, Uzina de cazane mici și arzătoare. Uzina de mașini grele București se va specializa în producția de echipament pentru reactoare nucleare, în colaborare cu Uzina de pompe-București. Uzina de utilaj petrolier-Tîrgoviște, Uzina de construcții de mașini-Reșița. Pentru producerea utilajului minier se vor specializa : Uzina „Unio"-Satu Mare, uzinele de utilaj minier din Baia Mare, din orașul Dr. Petru Groza, la rîndul lor, fiecare fiind specializată și mai în adîncime : Uzina „Unio"-Satu Mare va produce utilaje pentru mecanizarea lucrărilor de încărcare-transport, utilaje de preparare de tip greu ; UMUM-Baia Mare, utilaj de preparare a minereurilor și utilaje pentru material de construcție de tip ușor și semigreu ; UUM-Oraș Dr. Petru Groza va produce vagoneți de ecartament îngust, elevatoare și transportoare.

Pentru forajul petrolier rămîne în continuare specializată Uzina „1 Mai"-Ploiești ; specializarea uzinelor de utilaj chimic „Grivița Roșie" București și cea din Ploiești, cum și a Uzinei mecanice de utilaj chimic-București, se va adînci în actualul cincinal.

NEAGU UDROIU

O LUCRARE SUGESTIVĂ PENTRU PRACTICA SOCIALĂ A TINERETULUI

Recenta apariţie în Editura Politică a volumului **„Sociologia şi practica socială"**, subintitulat **„Contribuţii la utilizarea cercetării sociologice în activitatea social-politică"**, este cu deosebire relevantă mai întîi pentru multiplele aspecte pe care le implică conţinutul acestuia. Ele se referă, între altele, şi la unele observaţii şi concluzii care surprind, în diferite secţiuni sociale, inserţia unor tendinţe distincte, urmînd o linie ascensională în evoluţia spirituală, moral-politică, specifice perioadei actuale a societăţii româneşti. Astfel, dintre tendinţe, reţinem, de exemplu, atitudinea general pozitivă a unor categorii de tineri faţă de rezultatele obţinute în muncă : insatisfacţia stimulatorie şi activă a unora chiar faţă de rezultatele bune, ceea ce dezvăluie dorinţa de autoperfecţionare şi ilustrează o înaltă responsabilitate ; în aceleaşi dimensiuni ale responsabilităţii se înscriu tinerii care au rezultate bune, sînt mulţumiţi, dar se află sub pericolul unei anume suficienţe, precum şi o a treia categorie de tineri care avînd rezultate slabe în muncă au şi o atitudine critică faţă de ele. Se menţionează că există multiple posibilităţi sociale, obşteşti, profesionale, care merită să fie utilizate pentru instituirea unui climat favorabil **practicării responsabilităţii.** („Responsabilitatea socială a tinerilor membri de partid" — N. Bellu, V. Popescu). Cercetarea gradului de participare a tineretului la activitatea obştească pe unele eşantioane de studenţi din centrul universitar Timişoara conduce la un rezultat semnificativ : preponderenţa în activitatea obştească a elementelor fruntaşe. Această concluzie avansează însă şi sugestii suplimentare întrucît s-a constatat că peste 43 la sută dintre acestea nu au un rol activ. De aci apare ca necesară stabilirea, în afară de pregătirea profesională, şi a altor criterii de selectare pentru activitatea obştească şi anume : talent organizatoric, experienţă dar şi receptivitate la experienţă, exigenţă, energie, fermitate, spirit de iniţiativă, dorinţa de a servi interesele colectivului. Capitolul „Studentul şi presa" avertizează, de exemplu, asupra procentului slab — de 12 la sută — care indică consultarea revistelor de specialitate ; cercetarea asupra alegerii profesiunii menţionează că 48 la sută din cei investigaţi au răspuns că în acest sens nu i-a sfătuit **nimeni.** (Studiul „Aspecte ale integrării studenţilor în viaţa universitară" — F. Albert, I. Luca, R. Dabu, D. Novăcescu).

Pentru importanţa demersurilor sociologice şi psihopedagogice în diferite domenii sînt ilustrative în volum studiile : **„Abordarea sociologică a problemelor propagandei de partid"** — Dan Marţian, I. Perianu ; **„Folosirea anchetei sociologice prin chestionar în analiza procesului difuzării cunoştinţelor economice"** — M. Cernea ; **„Aspecte sociologice ale organizării ştiinţifice a producţiei şi a muncii în întreprinderile industriale"** — C. M. Soos, A. Mihu ; **„Analiza urbanizării în zona Slatina şi relaţia sociologiei cu practica"** — C. Gheorghe, Şt. Costea ; **„Preocuparea organelor de partid pentru valorificarea concluziilor cercetărilor sociologice în industria braşoveană"** — Şt. Antoniu, D. Cristea ; **„Contribuţii ale sociologiei la acţiunea de reconstrucţie în zonele de calamitate"** — R. Winter, I. Matei ; **„Experimentul în activitatea ideologică educativă"** — Al. Golianu ; **„Premise sociologice ale activităţii culturale de masă"** — E. Iordăchescu ; **„Investigaţii sociologice în cooperativele de producţie"** — M. Merfea.

Dincolo de bogăţia datelor, concluziilor şi sugestiilor imediate, volumul de faţă poartă însă şi o semnificaţie mai largă. Mai întîi, el este o demonstraţie a vastelor posibilităţi de îmbinare a cercetării fundamentale cu cea aplicativă. Faptul că lucrarea apare sub patronajul Institutului de Filozofie al Academiei de Ştiinţe Sociale şi Politice este un gest de recunoaştere a virtuţilor activităţii ştiinţifice puse în slujba rezolvării unor sarcini sociale concrete. De altfel, terenul generos, foarte vast, cu o mare putere de absorbţie al activităţii social-politice, cu cerinţe de acută actualitate este şi cel ce în dinamica sa solicită investigaţii tot mai susţinute şi competente, pentru a i se oferi instrumente de propulsie, de penetraţie socială cu efecte corespunzătoare scopurilor politice şi sociale ale societăţii noastre. În al doilea rînd, această întreprindere ştiinţifică este semnificativă pentru caracterul dirijat ştiinţific, pe calea unei permanente perfecţionări, al activităţii social-politice, exprimat ca **necesitate** (concretizată în cazul de faţă) dar şi ca o **realitate,** întrucît autorii unora dintre studii prezintă însăşi cercetarea ca fapt al activităţii social-politice al unei colectivităţi.

În al treilea rînd, în pofida unor observaţii oarecum maliţioase, ţinînd de o concepţie academicizantă a menirii cercetării ştiinţifice de teren, potrivit cărora ne-am afla într-o perioadă cînd „toată lumea face sociologie", putem constata ca fapt pozitiv că ne aflăm realmente într-un moment în care metodele de cercetare ştiinţifică a realităţilor sociale exercită o atracţie deosebită tocmai pentru posibilităţile **practice,** iar nu numai **constatative,** pe care le oferă. De aceea, am putea afirma că pentru activitatea social-politică, economică, ştiinţifică, instructivă şi educativă, în care societatea noastră antrenează o largă participare, ar fi util ca un număr cît mai mare de oameni să înveţe să beneficieze de concluziile unor astfel de investigaţii.

În al patrulea rînd, cercetările sociologice prezentate în lucrarea de faţă departe de a reprezenta un instrument util numai domeniilor concrete pe care le vizează, sugerează nevoia şi posibilitatea ca unele metode, unele tehnici de cercetare să devină un sprijin direct, indispensabil şi pentru munca unor organizaţii obşteşti, inclusiv a organizaţiei U.T.C. Întrucît educarea tineretului este exprimată ca un deziderat major, ca o îndatorire de onoare a partidului şi statului nostru, a întregii noastre societăţi, realizarea concretă a acestei cerinţe, potrivit exigenţelor actuale, implică, după cum atestă specialiştii în problematica tineretului, studierea multiplă a numeroaselor probleme ce apar astăzi în toate zonele activităţii vîrstei tinere, în perioada intensivă a formării şi integrării în muncă şi viaţă. Tineretul a intrat sub diferite aspecte în obiectivul investigaţiei a diferite instituţii ştiinţifice : Institutul de pedagogie, Institutul de psihologie, Institutul de Filozofie, Centrul de sociologie, Institutul de igienă, precum şi al diferitelor colective ale catedrelor de specialitate din învăţămîntul superior, fără a mai sublinia rolul primordial în acest sens al Centrului de cercetări pentru problemele tineretului.

Cercetările sociologice au o finalitate precisă cu valoare actuală şi prospectivă în orice mediu s-ar efectua, inclusiv deci, în lumea tineretului ; ele trebuie „să caute soluţii pentru fenomene în curs de desfăşurare şi să formuleze sugestii pentru fenomene probabile ce se vor petrece în viitor. În felul acesta se îmbină cunoaşterea şi prospectarea, ştiinţa şi acţiunea ştiinţifică în lumea tineretului" („Cercetarea ştiinţifică în sprijinul muncii de partid în rîndurile tineretului"). Însăşi generalizarea experienţei pozitive, promovată atît de asiduu ca metodă de îmbunătăţire a diferitelor şi complexelor activităţi sociale, fără îndoială şi ale celor în care este prezent tineretul, **devine un fapt dirijat nu la întîmplare, nu din impulsuri subiective** care oricît de bine intenţionate, la scara unei colectivităţi numeroase rămîn totuşi empirice şi unilaterale, **ci pe criterii ştiinţifice, ordonate, capabile să definească o generalizare optimă.** Pe scurt deci, organizaţia U.T.C. este pe de o parte, unul din factorii de decizie care beneficiază de concluziile cercetărilor sociologice efectuate din afară înăuntrul său, dar nu mai puţin important este faptul că pe de altă parte, însăşi organizaţia U.T.C. are resursele necesare pentru a-şi adapta mijloacele şi instrumentele de activitate potrivit unor norme ştiinţifice ; de a încerca să-şi considere fiecare colectiv de tineri un „eşantion", un teren propice permanent deschis testării intereselor, dorinţelor, nevoilor tinerilor ; de a hotărî asupra unor măsuri şi în funcţie de obiectivele specifice ale organizaţiei, de caracterul de omogenitate sau de eterogenitate al acesteia.

Putem afirma deci că din multe puncte de vedere volumul „Sociologia şi practica socială" reprezintă o contribuţie ştiinţifică care, depăşind cadrul utilităţii concrete, limitative, prezintă sugestii cu valoare socială, ştiinţifică şi metodologică generală.

GEORGETA RUŢĂ

ORA de audienţă a Scînteii tineretului

DOUĂ DRUMURI ÎN ZADAR

Tovarăşul Brad Nicuşor din Bîrlad ne roagă să lămurim pentru dînsul situaţia unei cereri de recurs pe care a adresat-o Ministerului Justiţiei. Odiseea, povestită pe o pagină şi jumătate — desfacerea contractului de muncă, acţionarea în judecată pentru recăpătarea drepturilor — nu ne-a surprins prin noutate. Despre unele necazuri ale corespondentului mai aflasem în vara anului trecut cînd fusese eroul unui articol publicat în ziarul „Scînteia". Ne pare rău că vă paşte ghinionul, tovarăşe Brad. Din păcate, de data aceasta trebuie să vă spunem însă că de acest ghinion sînteţi şi dv. vinovat într-o bună măsură. Pentru rezolvarea cererii în cauză justiţia locală şi cea judeţeană au procedat conform normelor în vigoare : în luna ianuarie dosarul a fost trimis întreprinderii tutelare de care aţi aparţinut, adică la I.T.A. —Iaşi, unde trebuia să vă adresaţi iniţial. Ministerul Justiţiei nu putea, deci, să cerceteze dosarul întrucît el nu se afla la nici o judecătorie. Şi aşa se face că aţi bătut degeaba de două ori drumul pînă la Bucureşti. (În paranteză fie însă spus, lămurirea pe care v-am oferit-o noi putea să vă fie dată de către fiecare dintre consilierii de la ministerul unde aţi fost în audienţă. Sîntem surprinşi că n-a făcut-o la timp).

În sfîrşit, vă putem spune şi cîteva lucruri mai plăcute : odată cu intervenţia noastră, Direcţia de specialitate din cadrul Ministerului Justiţiei a hotărît ca prin tribunalul de la Iaşi să se ia imediat legătura cu I.T.A., pentru a se trece într-un timp scurt la soluţionarea litigiului. Şi, evident, în raport cu rezultatul obţinut, veţi putea menţine sau nu cererea adresată justiţiei.

DIN NOU DESPRE LICEUL DE COREGRAFIE

Tovarăşei Bella Mihnea.

Este un prilej de bucurie şi satisfacţie profesională pentru noi să constatăm că şi alţi cititori, în afara celor tineri, cărora ne adresăm îndeosebi, urmăresc articolele noastre. Vă mulţumim pentru aprecierile dv.

În ceea ce priveşte observaţia critică pe care o faceţi cu privire la articolul intitulat „Talent şi repartiţie" vă dăm cuvîntul : „Iată de ce, tovarăşe redactor şef — spuneţi dumneavoastră — mi se pare minoră problema favoritismului în acordarea unei burse, dacă ea nu este tratată în ansamblul problemelor care lovesc aceşti tineri, le atenuează încrederea în viitorul lor, le determină orientarea spre rezolvări individuale prin favoritisme şi aranjamente".

Nu vrem să vă contrazicem, principial fiind de acord cu dv. Fapt este că articolul pe care-l citaţi este al doilea dintr-o serie la care s-a referit exact la **problema generală** a şcolii de coregrafie din Bucureşti, punînd pe primul plan crearea unui statut normal de repartiţie a elevilor meritoşi. Vă cităm din primul articol „Talent şi repartiţie" : „...la ora actuală, lor, după absolvirea şcolii, nu le asigură nimeni un loc de muncă de specialitate, în meseria învăţată, aceea de dansator, nu cunosc, ca ceilalţi colegi de la liceele de specialitate, actul repartiţiei oficiale".

Vorbindu-se despre cauzele acestei situaţii se spune în continuare la adresa Ministerului Învăţămîntului şi a Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă: „Din păcate, între aceste două foruri superioare nu există nici o linie de contact care să se răsfrîngă — şi normal, la urma urmei — asupra soartei absolvenţilor acestei şcoli".

Aşadar în privinţa multora dintre neajunsurile pe care le semnalaţi ne-am adresat direct sau în scris forurilor responsabile, din partea cărora, trebuie să recunoaştem cu regret, n-am primit încă un răspuns. Problema deosebită pe care o ridică scrisoarea dv. este aceea a clădirii noi a liceului de coregrafie, pentru care s-au alocat de multă vreme banii necesari dar la realizarea căreia nu s-a trecut încă. Promitem să cercetăm situaţia şi să vă informăm la timp.

CUM SĂ-I OPRIM PE CEI CARE FUG DE COPIII LOR

Sînt relativ numeroase scrisorile primite la redacţie prin care ne este semnalată lipsa de responsabilitate a unor părinţi: obligaţi de instanţele judecătoreşti la plata lunară a unei pensii de întreţinere pentru copiii lor, ei fac totul pentru a scăpa de această grijă. Procedeele folosite de aceşti părinţi sînt multiple. Cel mai frecvent utilizat este cel al schimbării succesive a locului de muncă. Iată două din aceste scrisori primite în ultima vreme : Iulian Soimeanu din oraşul Vulcan, judeţul Hunedoara, şi-a părăsit familia în anul 1966, fără să arunce o privire înapoi. Nu s-a gîndit nici la Viorel, copilul său, atunci în vîrstă de numai patru ani, faţă de care avea nu numai obligaţii morale ci şi legale. După îndelungi căutări a fost, în sfîrşit, găsit şi obligat la plata pensiei. Dar Iulian Soimeanu nu avea să plătească prea multă vreme. După cîtva timp i s-a pierdut din nou urma — a plecat de la Fabrica de conserve Giurgiu unde era angajat. Unde ? Nu se ştie. Acum este din nou căutat.

Un procedeu asemănător a folosit şi Toader Mardare din Moineşti, judeţul Bacău, care este de negăsit după părăsirea ultimului loc de muncă. Şi exemplele ar putea continua.

Ne aflăm, fără îndoială, în faţa unor oameni lipsiţi de simţul responsabilităţii părinteşti şi care ignoră legile sociale. Desigur, legislaţia noastră sancţionează penal atari manifestări, prin pedepsirea abandonului de familie, neplata cu rea credinţă timp de două luni a pensiei de întreţinere stabilită pe cale judecătorească. Dar, acest lucru — şi exemplele enumerate ne-o demonstrează — nu reprezintă totdeauna o soluţie practică. Căutarea unor părinţi „dispăruţi fără urme" durează foarte mult, uneori ani, iar în tot acest timp pensia nu e achitată.

Dacă printr-o recentă modificare a art. 461 indice 1 din Codul de procedură civilă, în cazul transferării angajaţilor Întreprinderea de unde pleacă „datornicii" este obligată să comunice unităţii unde s-a transferat angajatul popririle din salariu, în cazul cînd se pleacă prin demisie plata pensiei de întreţinere, de cele mai multe ori, nu îl urmează pe tatăl la noul loc de muncă. Şi aceasta nu pentru că nu ar exista o reglementare care să apere interesele minorului. Prin îndrumarul nr. 65 600 1970 dat de Ministerul Muncii şi C.C. al U.G.S.R., printre actele necesare, care trebuiesc cerute la angajare, se menţionează „dovada cu privire la situaţia debitelor, la unitatea la care a lucrat anterior angajatul". Dar această prevedere este necunoscută sau pur şi simplu ignorată în multe cazuri, la încheierea noului contract de angajare. Şi, de aici un întreg cortegiu de consecinţe soldate cu interminabile demersuri pentru căutarea persoanelor care fug de obligaţiile părinteşti. Iată de ce, la sugestia unor cititori, facem organelor în drept următoarea propunere : dată fiind importanţa deosebită a problemei (ajutorul în creşterea unui copil) în cadrul unor obligaţii cunoscute să se facă menţiunea în cartea de muncă a salariatului, singurul act fără de care o nouă angajare nu este posibilă. Numărul mare de scrisori pe această temă, obligă, credem, la o astfel de soluţie.

UN RĂSPUNS CARE PLACE

Transcriem în întregime o scrisoare pe care ne-o adresează Inspectoratul de Miliţie Judeţean Dîmboviţa.

„În adresa dv. nr. 495/1971 (n.a. prin care solicitam cercetarea cazului unei minore lipsite de ajutor material) vă facem cunoscut că numitul Oproiu Vasile a fost trimis în judecată conform art. 2 alin. c din Decretul 153/1970.

Mama minorei a acţionat în judecată pe cel în cauză, care a fost obligat la plata pensiei alimentare de 300 lei lunar.

Atît minora cît şi Oproiu Floarea declară însă că îşi retrag plîngerea împotriva lui Oproiu Vasile întrucît s-au împăcat şi acesta a revenit la domiciliu.

Restituim scrisoarea minorei".

Adăugăm doar că dorim să mai publicăm şi alte scrisori cu un conţinut asemănător

Redactorii rubricii : VICTOR CONSTANTINESCU MIRCEA NICOLAE

Fiecare oră bună de lucru e preţioasă !

(Urmare din pag. 1)

cu, Călăraşii Vechi, Iazuri, Sf. Gheorghe şi în multe alte cooperative agricole, membrii cooperatori au lucrat în ferestrele dintre ploi, la executarea prăşilei manuale pe suprafeţele cultivate cu porumb şi floarea soarelui. S-a lucrat în condiţii grele, dar fiecare dintre sutele de oameni prezenţi zilnic în cîmp au făcut conştient acest efort ce va cîntări greu în balanţa producţiilor medii ce vor fi trecute în bilanţul acestui an. În aceste unităţi unde se aplică acordul global, cu plata în bani, etalonul aprecierii fiind volumul şi calitatea lucrărilor executate în fiecare săptămînă, s-a prăşit porumbul şi floarea soarelui pe toată suprafaţa. Concomitent, mecanizatorii repartizaţi în echipele de lucru ale cooperativei au executat cîte două prăşile mecanice, precum şi cîte două intervenţii cu insecto-fungicide pe acele suprafeţe unde s-au semnalat primele atacuri ale dăunătorilor.

În contrast cu buna organizare a muncii materializată în realizări lăudabile la cooperativele agricole amintite, la Ciulniţa, Poiana, Ograda, Giurgeni, Buguşi, Căzăneşti în zilele din urmă foarte puţini membri cooperatori au fost antrenaţi la executarea lucrărilor de întreţinere. În timp ce pe uliţele satului oamenii se adunau în grupuri şi discutau despre „multe şi mărunte", în cîmp buruienile cotropeau cîmpiile, iar pe suprafeţe întinse apa din ploi se aduna, periclitînd starea de vegetaţie a culturilor. Din partea consiliilor de conducere ale cooperativelor, din partea specialiştilor nici o intervenţie hotărîtă. La secţiile de mecanizare tractoarele au rămas mereu aliniate, mecanizatorii efectuînd (lucru bun!) reparaţiile necesare la combine sau ocupîndu-se de cîte alte lucruri de mai mică importanţă în comparaţie cu imperativul zilei : întreţinerea culturilor şi eliminarea excesului de umiditate. Cu tractoarele şi plugurile cu două brazde ar fi putut participa la deschiderea canalelor de scurgere a apei, iar ca meseriaşi ar fi putut pune în stare de funcţiune motopompele şi aspersoarele cooperativelor agricole. N-au făcut-o decît sporadic pentru că a lipsit iniţiativa. La cooperativa agricolă din Săveni, unitatea ce cultivă porumbul pe o mie de hectare, iar floarea soarelui pe opt sute de hectare, precum şi la Platoneşti ziua nu este folosită decît pe jumătate. După ora 2, cîmpul rămîne cufundat într-o linişte totală, pentru că membrii cooperatori şi mecanizatorii se retrag în sat. Aşa se şi explică de fapt rămînerea în urmă la aceste unităţi a executării prăşitului, starea necorespunătoare a culturii de porumb şi floarea soarelui. La Ferma 5, condusă de inginerul Constantin Pavlov, prăşitul porumbului şi pe acele suprafeţe raportate ca întreţinute s-a făcut superficial, pentru că inginerul îşi face de lucru mai mult prin birou, iar în cîmp cînd ajunge rare ori îşi calcă pe inimă să traverseze tarlaua. Se înţelege că astfel de atitudini se cer combătute, prin intervenţia organelor agricole judeţene, dar în primul rînd la consiliul de conducere al cooperativei se cere punerea în drepturi depline a organizării şi competenţei, a grijii faţă de avutul obştesc.

De altfel, în judeţul Ialomiţa se impune reanalizarea în spirit critic a realizărilor de pînă acum obţinute la întreţinerea culturilor. Din cele 148 000 hectare cultivate cu porumb, prima prăşilă mecanică a fost executată pe cca. 120 000 hectare, iar cea manuală pe 80.000 ha, iar cea de a doua prăşilă mecanică pe numai 15 000 hectare. Deşi pe suprafeţe întinse de teren apa bălteşte, doar jumătate din motopompele şi aspersoarele cooperativelor agricole au fost puse în funcţiune, iar prin acţiunile membrilor cooperatori nici jumătate din aceste suprafeţe nu au fost cuprinse în perimetrul şantierelor. Se înţelege că, recuperarea deplină pentru producţia agricolă a suprafeţelor calamitate se impune ca sarcină de cea mai mare importanţă pentru aceste zile, pentru membrii cooperatori, mecanizatori şi specialişti, pentru organizaţiile U.T.C.. Comitetul judeţean U.T.C. ar trebui să sprijine mai mult organizaţiile U.T.C. pentru constituirea echipelor de şoc din rîndul tinerilor, pentru mobilizarea acestora la materializarea acţiunii stabilite de Comitetul judeţean de partid, privind deschiderea canalelor de evacuare a apei, de intensificarea ritmului de executare a lucrărilor de întreţinere. Experienţa anilor trecuţi se impune generalizată. De asemenea, iniţiativa tinerilor din multe localităţi ale judeţului : Muntenii Buzău, Grindu, Colilia — să amintim doar cîteva — se impune a fi generalizată.

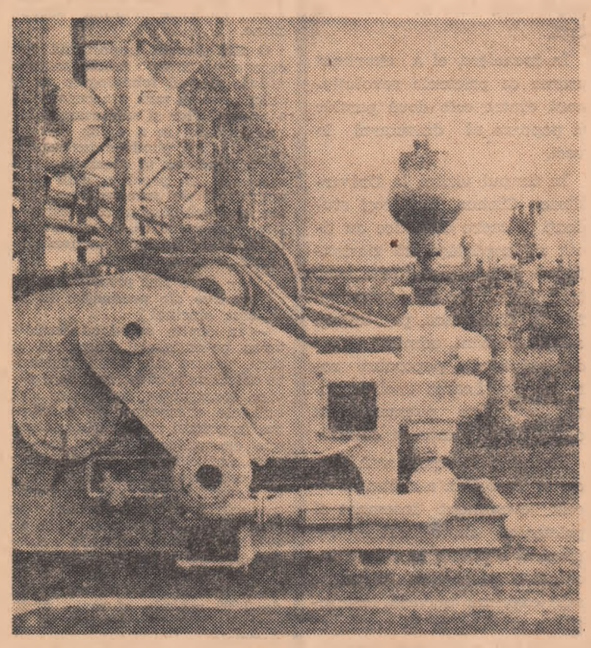

Noua pompă triplex 3 PN-1 000 în comparaţie cu vechea pompă duplex (în spate) 2PM-1 000.

MOBILITATEA INTENŢIILOR ŞI MOBILITATEA DE ACŢIUNE

(Urmare din pag. 1)

printre tinerii din organizaţiile amintite, aceştia mărturiseau curiozitatea, dorinţa de a afla problemele dezbătute la congres, cea mai bună dovadă că nu se întreprinsese încă nimic pentru cunoaşterea lor. Şi aceasta se întîmpla în organizaţii unde activau tineri care participaseră la congres, ca delegaţi sau invitaţi, în organizaţii prin care, aşa cum arată graficele de deplasare, trecuseră şi activişti ai comitetului judeţean.

Iată, deci, că dinamismul şi mobilitatea necesare în pregătirea politică nu au întrunit acoperirea realităţii decît în parte. Dar din unghiul de vedere al racordării la cerinţele nemijlocite ale vieţii, prin stabilirea unor **„măsuri proprii"** ? După cum am văzut, existau în intenţii îmbogăţiri ale programului de activităţi al fiecărei organizaţii cu hotărîri **„în spiritul congresului"** — ca să folosim şi noi o expresie curentă. Un fapt semnificativ, nu singurul pe care l-am putea cita, pentru a demonstra ce înseamnă utilitatea şi eficienţa în această acţiune : la **Institutul judeţean de proiectări** din Baia Mare, organizaţia U.T.C. a hotărît crearea unei grupe de proiectare, formată din tineri utecişti, propunîndu-şi elaborarea de studii pentru realizarea unor tipuri de prefabricate din beton, cu ajutorul cărora să poată fi evitată monotonia aspectuală şi funcţională a blocurilor de locuinţe ce vor fi construite în municipiu.

În acelaşi timp, trebuie arătat că în alte organizaţii — la Fabrica de confecţii „Unitatea" din Sighetul Marmaţiei, cooperativa de consum din Tg. Lăpuş, în comuna Moisei — dezbaterea documentelor Congresului al IX-lea a fost o simplă lectură sau parafrazare a textelor. **Nu s-a înţeles, în multe organizaţii, tocmai spiritul în care se preconiza îmbunătăţirea activităţii, necesitatea de a se adopta măsuri care să aducă un plus de concreteţe şi eficacitate acţiunilor educative.** Uneori, ca în cazul Comitetului municipal Sighetul Marmaţiei al U.T.C., organizaţiile nici n-au fost sprijinite să găsească în documentele congresului **îndemnuri şi sarcini specifice, precise,** îmbunătăţirea programului de activităţi devenind sinonimă cu adoptarea unui „proiect de teze" ce conţinea aceleaşi generalităţi teoretice, cunoscute deja din alte programe. Printre uteciştii de la Flotaţia Centrală din Baia Mare am putut constata că tinerii nu au un cadru optim de afirmare profesională, că sistemul de promovare practicat nu-i stimulează în perfecţionarea cunoştinţelor profesionale, ca şi existenţa unor raporturi de răceală între ei şi anumiţi reprezentanţi ai conducerii tehnico-administrative, insuficient de receptivi la problemele tineretului şi ale organizaţiei U.T.C. Tinerii respectivi nu cunoşteau însă nici posibilitatea ridicării unor asemenea probleme în comitetul de direcţie, de către reprezentantul lor. Şi, cu toate acestea, am aflat în acelaşi timp că în organizaţii se făcuse **„o profundă dezbatere"** a documentelor Congresului al IX-lea, dezbatere care nu fusese de fapt decît o şedinţă de comunicări, nefinalizată de nici o acţiune concretă.

Practic, în luna mai, şi după reevaluări la faţa locului, dezbaterea documentelor congresului nu poate fi socotită ca încheiată. E drept că, în ultimele săptămîni, colective ale comitetelor judeţean, municipale şi orăşeneşti au urmărit mai îndeaproape preocupările fiecărei organizaţii U.T.C., au acordat sprijin pentru perfecţionarea tuturor programelor de activităţi conform cerinţelor amintite înainte. **Abia de acum încolo însă se poate spune că se intră într-o etapă nouă, aceea în care dezbaterile trebuie să fie însoţite firesc de efortul de finalizare a lor şi a măsurilor adoptate, prin realizarea, pas cu pas, a programului de activităţi întocmit, într-un proces de afirmare vie, dinamizatoare, în deplină concordanţă cu spiritul de acţiune recomandat de lucrările congresului.**

Pledoarie pentru luciditate

(Urmare din pag. 1)

mul pe care-l parcurgem fiecare dintre noi.

După părerea mea, examenul de bacalaureat, în forma în care este organizat astăzi, nu mai prezintă dificultăţi deosebite. În raport cu ceea ce se petrecea pe vremea mea, acest examen, dat cu profesorii şcolii, reprezintă, de fapt, o confirmare că promovarea celor 12 ani a fost echitabil şi judicios apreciată. Dificultăţile survin în momentul în care proaspeţii bacalaureaţi bat la porţile învăţămîntului superior.

Este un fapt bine cunoscut că nu toţi absolvenţii de liceu pot intra în învăţămîntul superior. Selecţia este dictată de legea obiectivă a formării şi folosirii forţei de muncă. În aceste condiţii, examenul care urmează să opereze selecţia devine concurs. Or, dramele care se petrec în conştiinţa unor bacalaureaţi nereuşiţi la concurs se datorează confuziei, faptului că îşi închipuie un **examen pierdut,** un insucces fatal. Candidaţii ar trebui să ştie că concursul este de o oportunitate egală pentru toţi ca posibilităţi, dar el implică **conştiinţa valorii, o diferenţă netă între opţiunea personală şi realitatea obiectivă a dezvoltării culturii şi economiei naţionale, cu nevoile ei reale în ceea ce priveşte formarea şi distribuirea forţei de muncă.**

Lucrurile se complică şi mai mult prin intervenţiile factorilor extraindividuali — familia îndeosebi, care tinde să asigure viitorul copiilor numai prin mirajul profesiunilor cerînd studii superioare. Este adevărat că orînduirea noastră a creat aceste aspiraţii pentru că, în alte orînduiri, drumul spre facultate este barat în aşa măsură pentru anumite categorii sociale, încît obstacolele sînt aproape de netrecut. Dar tot aşa de adevărat este că, la noi, un elev cu posibilităţi — cum este cel care candidează la învăţămîntul superior — se poate afirma deplin chiar dacă are o profesiune de nivel mediu. În condiţiile învăţămîntului nostru există numeroase posibilităţi de calificare postliceală dar, îndrăznesc să afirm, ele nu sînt îndeajuns cunoscute, apreciate la valoarea lor reală şi fructificate pe deplin.

Dar lucrurile se complică şi dintr-o falsă idee, viciind conştiinţa unora dintre tineri, precum că aceste concursuri — prefer să le spun concursuri şi nu examene din motivele de mai sus — n-ar fi întotdeauna şi pe deplin obiective. Neîncrederea poate avea efecte dintre cele mai negative prin aceea că amplifică dimensiunile succesului ori insuccesului pînă la absurd, alimentînd nemulţumiri, aprehensiuni, complexe de inferioritate.

Fireşte, soluţia nu poate fi căutată în altă parte decît în formarea la tineri a unei înalte înţelegeri privind **întregul ansamblu de măsuri care reglementează formarea şi distribuirea forţei de muncă.** Dar eliminarea efectelor negative nu va fi cu putinţă atîta timp cît familia nu va fi convinsă că tînărul se poate afirma în orice condiţii, **că adevăratul miraj al profesiilor nu constă în ierarhia socială, ci în fructificarea capacităţilor individuale pînă la limitele posibilului şi în scopul servirii societăţii.**

Pînă atunci, comisiile examinatoare sînt pregătite să opereze selecţia dintr-un număr, mereu mare de candidaţi. Şi în acest an aproape toată promoţia absolvenţilor de liceu se îndreaptă spre învăţămîntul superior. Alături de considerentele generale, la care m-am referit şi asupra cărora nu mi se pare prea tîrziu să-i invit pe viitorii candidaţi să mediteze, mi-aş îngădui să le reţin atenţia şi asupra unor exigenţe ale concursului propriu-zis.

În aprecierea cunoştinţelor unui candidat, examinatorul, indiferent de disciplina la care examinează, ţine seama de cîteva lucruri de bază :

— candidatul să cunoască datele ştiinţifice esenţiale ale disciplinei cuprinse în examen ;

— să posede gîndirea de specialitate — matematică — dacă şi-a ales studiul ei, fizică, filozofică, literară, artistică etc.

Dacă cunoaşterea datelor ştiinţifice este un proces, să-i spunem mecanic pe care îl poate stăpîni orice tînăr, chiar şi cel care n-a visat să se facă fizician, de pildă, dar se prezintă la concurs din alte calcule, dobîndirea unei **gîndiri de specialitate** trădează de acum afinitate timpurie cu ştiinţa respectivă. Cel care depăşeşte nivelul de asimilare şi atinge nivelul gîndirii de specialitate este cel mai indicat să urmeze învăţămîntul superior, întrucît spiritul lui nu se va mărgini la o simplă reproducere ci va fi el însuşi productiv. Cu alte cuvinte, candidatul la profesiuni de nivel intelectul trebuie să facă dovada că, după 12 ani de viaţă şcolară, el a dobîndit nu numai cunoştinţele din domeniul către care se simte atras ci şi capacitatea de a gîndi în termenii ştiinţei respective.

De bună seamă, n-am pretenţia de a mă fi referit la probleme necunoscute ; în intenţia mea a stat să invit pe toţi tinerii care se pregătesc să candideze în învăţămîntul superior la o apreciere lucidă a şanselor de reuşită, precum şi a rezultatului propriu-zis al concursului.

IMPORTANT !

Abonaţi-vă din timp — şi pe termene cît mai lungi — la „SCINTEIA TINERETULUI" pentru a vă asigura continuitate în primirea ziarului.
Costul unui abonament pe şase luni este de 48 lei.
Abonamentele se fac prin oficiile P.T.T.R., factorii poştali şi difuzorii de presă din întreprinderi, instituţii, şcoli şi facultăţi.

MODESTA TRÎNDĂVIE

(Urmare din pag. 1)

fel, au drepturi egale cu toţi ceilalţi. Drepturi egale cu muncitorii de pe şantierul de hidroameliorarii care au obosit treizeci şi şapte de luni ca să încheie o etapă de lucru, cu cei de la Porţile de Fier, cu toţi, cu toţi. Sînt şi ei cetăţeni ai acestei ţări şi trebuie să avem grijă de ei, să-i apărăm, să-i sfătuim, să-i mai îndemnăm, poate că într-o zi, cine ştie, se vor hotărî... Se pare că în aşezările mai mici, în oraşele, în sate, nu prea sînt asemenea cazuri, acolo toţi se cunosc şi-i mai greu să ieşi pe stradă în calitate de trîndav, să suporţi privirea şi mustrările cunoştinţelor, dar aici, în Capitală, o, aici e cu totul altceva — cine te ştie, cine să te incomodeze ? Dacă îţi pică în casă un reporter, poţi zice că ţi-a picat norocul : îi faci o declaraţie din inimă — şi ajungi celebru ! Dar pînă cînd să se vorbească numai despre cei care muncesc ?! O, ce plăcut e să trîndăveşti în Capitală ! Acolo, pe şantierele de hidroameliorarii (ce zăpuşeală, ce vînturi, ce ploi pe-acolo !) să se ducă alţii, nu opreşti pe nimeni să se ducă. Declarînd cinstit că n-au muncit şi n-au de gînd să muncească, trîndavii ne dau de înţeles că s-au plictisit de sfaturi, de „prelucrări", de toate frumoasele îndemnuri — şi sînt hotărîţi s-o ţină pe-a lor. Evident, este dreptul lor să ia hotărîrea pe care o cred de cuviinţă. Dar este şi dreptul societăţii să ia hotărîri mai severe împotriva parazitismului social.

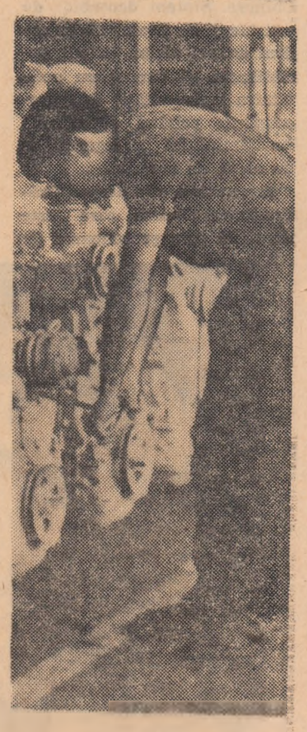

Uzina „Tractorul"-Braşov — secţia montaj final.

Foto : PAVEL TÎNJALA

Clubul elevilor și studenților din Pitești

O inițiativă bună la discreția improvizației

Dat fiind numărul crescînd al elevilor (40 la sută din efectivul organizației U.T.C.) și studenților din municipiul Pitești, precum și construirea unui nou și impunător așezămînt cultural, s-a creat posibilitatea trecerii fostei case de cultură în folosința acestor categorii de tineri. Activitatea a cunoscut o oarecare înviorare, s-au întreprins o serie de acțiuni demne de reținut. Amintim dintre acestea „o zi a elevului seralist", simpozioanele organizate pentru orientarea profesională, manifestările din cadrul „Săptămînii semicentenarului", o filă din „Atlasul geografic" dedicat Elveției și comentariile unor diapozitive prezentate de Barutu Arghezi, acțiuni pentru informarea tinerilor cu probleme de politică internațională, o seară de umor cu Neagu Rădulescu, o sesiune de comunicări științifice ale elevilor, „Debuturile piteștene" ș.a. Într-un cuvînt, elevii și studenții au găsit aici mediul în care-și pot desfășura activitatea conform dorințelor lor.

Eforturi serioase trebuie însă depuse în direcția valorificării mai susținute a inițiativei elevilor și studenților. Deși a fost creat un consiliu de conducere, format din oameni cunoscuți ai activității culturale din municipiul Pitești, reprezentanți ai elevilor și studenților, unii membri ai consiliului nici n-au știut multă vreme că fac parte din acesta. Elevii (Dumitru Ioana, Florin Anghel, Adrian Zamfie și mulți alții), ne-au vorbit de monotonia serilor de dans au fost copleșite de monotonia la care a contribuit din plin o orchestră încă necristalizată, oferind seară de seară aceleași melodii, de sala lipsită de o ambianță adecvată, de prezența celor care nu aveau nimic comun cu casa de cultură însă aveau acces pentru că nimeni nu-i controla la intrare etc.

Clubul casei de cultură al elevilor și studenților din municipiul Pitești este deocamdată mai mult o soluție improvizată. Jocuri de sală sînt puține, cele cîteva publicații nu sînt „la zi", lipsesc tocmai ziarele și revistele pentru elevi și studenți, sau cele pe care ei doresc să le citească (Scînteia tineretului, Viața studențească, Tînărul leninist, Știință și Tehnică, Cinema etc.). Cîndva se juca aici tenis de masă; acum s-a renunțat. Procurarea cîtorva jocuri de șubah este dată ca imposibilă (un asemenea joc se ridică la valoarea de 198 lei).

S-a încercat și un sondaj al preferințelor tinerilor. Au fost difuzate 1 000 de chestionare, s-au primit circa 800. Dar formularea întrebărilor, cu caracter de prea mare generalitate și puțină inspirație, nu a adus organizatorilor nimic nou, astfel că rezultatele acestei investigații, rămasă în limitele formalismului n-a dat posibilitatea reală a unei activități care să intereseze publicul. Chiar dacă se constată unele îmbunătățiri ale programului de activitate pentru perioada vacanței de vară, ca rezultat al consultării consiliului de conducere, întrunit pentru prima dată, acțiunile organizate nu diferă mult față de cele organizate în școli și la institut. Atîta vreme cît acest lăcaș de cultură nu va dispune de formații proprii el nu-și va putea onora cum se cuvine obligațiile față de majoritatea „beneficiarilor" săi. Deși în urma trecerii în revistă a formațiilor artistice ale elevilor au fost stabilite cele care să participe la formarea unui ansamblu de cîntece și dansuri, trecerea la acțiunea concretă bate pasul pe loc. Se preconizează organizarea unui ansamblu de estradă, însă, așa cum ne informează tovarășul Dorel Ștefănescu, directorul casei de cultură, „nu prea sînt instrumente".

Această lăudabilă inițiativă de a oferi elevilor și studenților piteșteni un „sediu" cultural numai al lor nu este realizată pe măsura intenției inițiale. De aceea ea trebuie susținută cu mai multă căldură de către organele responsabile. Fiind o casă de cultură a tineretului, comitetul municipal U.T.C. trebuie să urmărească mai îndeaproape profilul activităților ce se desfășoară aici, frecvența lor, să contribuie la realizarea unei mai strînse legături între casa de cultură și organizațiile U.T.C. din școli și facultăți. Pe de altă parte se impune reglementarea unor raporturi în ce privește asigurarea bazei materiale necesare desfășurării unei activități corespunzătoare. Nu ar fi lipsită poate de realism propunerea ca această casă de cultură să fie subordonată în exclusivitate comitetului municipal U.T.C. Oricum, această problemă merită o analiză mai profundă și urgentă. Casa de cultură a elevilor și studenților — o prezență inedită pentru un municipiu de talia Piteștiului — trebuie să devină un laborator al muncii culturale pentru organizațiile din școli și institut.

V. RĂVESCU

Biblioteca lui

NICOLAE IORGA

de EMIL MANU

Nu se poate vorbi de o bibliotecă ci mai degrabă de **bibliotecile** lui Nicolae Iorga. Cei care l-au cunoscut i-au admirat pasiunea extraordinară pentru carte și pentru funcțiunile ei socjale. Programul de culturalizare a maselor inițiat de **Liga culturală** prevedea crearea bibliotecilor publice. Numai cîteva date în această privință sînt edificatoare : În 1907 se fundează la Iași prima bibliotecă a **Ligii**, începută cu 5 000 de volume smulse din propria-i bibliotecă, la care se adaugă donațiile unor intelectuali, librari și tipografi. În 1908 la București, dăruiește bibliotecii aceleiași **Ligi culturale** 10 000 de volume din colecțiile sale. I-am vizitat de curînd casa de la Vălenii de Munte, unde mai există o mică bibliotecă personală Aici, la Vălenii a funcționat **Universitatea populară** cu program de vară condusă de marele istoric și unde avea și o tipografie a acestui așezămînt. Peste tot pe unde a umblat și pe unde l-a dus destinul său de profesor și om de cultură a înființat biblioteci.

Dar cea mai interesantă, prin structura ei, e propria sa „bibliotecă centrală", din fericire conservată, în întregime în actuala bibliotecă a **Institutului de istorie „Nicolae Iorga"**, una din cele mai mari biblioteci de specialitate din Europa de sud-est. La înființare, donația lui Nicolae Iorga întrunea 40 000 de volume, adunate de istoric an de an, „din junețe", așa cum se exprimă într-o mărturisire plină de semnificații : **„Sînt biblioteci care se cumpără deodată ; ele folosesc foarte mult, dar nu se iubesc așa cum se iubesc cărțile pe care le culegi fărîmă cu fărîmă și pe care le plătești cu economia făcută din hrana de toate zilele".**

Cînd făcea această donație, spre sfîrșitul atît de tragic al vieții sale, și cînd se despărțea de cele mai deosebite exemplare, de rarități, de cărțile cu autograf, de unicate, însoțea legatul juridic cu o explicație în tonalitate de poem antic prin care-și traducea în primul rînd pasiunea sa de om de bibliotecă, cadru din care nu poate fi detașat nici o clipă : **„O, sfintele mele cărți, mai bune, mai rele, pe care soarta prielnică mi le-a scos înainte, cît vă datoresc că sînt un om adevărat, ca oamenii din țările unde nu s-a întrerupt niciodată cultura și de aceea, cu toată lipsa unei averi moștenită sau cîștigată, cu cîtă nesfîrșită iubire, cu cîtă nesățioasă patimă v-am cules de pe toate drumurile, din toate tristele colțuri ale părăsirii noastre din împrăștierea atîtor furtuni și catastrofe, pentru a face din noi ce a lăsat mai prețios omenirea de pretutindeni și de oriunde, în casa mea, deseori mutată pînă la permanența unui dar prietenesc, biserica celor 40 000 de glasuri".** Cercetate, toate exemplarele acestei biblioteci mai păstrează încă febra lucidă a lecturii, amprentele unor degete nervoase, peceți ale unui spirit căutător de adevăruri, fantezia voltaireană care s-a sedimentat pe fiecare pagină. Iată un unicat. Poeziile lui Delavrancea, tipărite în 1878, **Poiana Lungă — amintiri**, carte pe care autorul a distrus-o — tipărită — pentru că citise versurile lui Eminescu între timp și ale lui i se păreau o impietate. Acest **unic** exemplar a fost conservat cu multă grijă de Iorga. Deși cărțile de istorie constituie fondul dominant, tînărul Iorga cumpără și cărți de versuri, căutînd exemplarele bibliofile. Macedonski — **Prima Verba** (1872), **Flori sacre** (1912), Lucian Blaga — **Poemele luminii** (1919), pe care le prezintă elogios în **Neamul Românesc, La curțile dorului**, 1938, Ion Pillat — **Visări pagine**, 1912, **Eternități de-o clipă**, 1914, **Iubita de zăpadă**, 1915. Din Eminescu a achiziționat și păstrat ediția lui V. Mortun de la 1890. Personal, Iorga a îngrijit în 1922, o ediție critică a poeziilor lui Eminescu și a semnat introducerea la ediția engleză prefațată de B. Shaw (**Poems**, transladet from the Rumanian by E Sylvia Pankurst and I. O. Stefanovici With a Preface by G. B. Shaw and Introduction by N. Iorga, London 1930). În colecția sa, preocupat de un studiu comparativ al traducerilor din Eminescu, se găsesc și alte versiuni : germane, franceze, italiene.

Cu o grijă pedantă de colecționar a strîns mai toată literatura pașoptistă ; I. Eliad e prezent cu întreaga operă, cu exemplare semnate de autor ; **Gramatica românească** de la 1828, **Culegere din scrierile lui de prose sci de poesie**, 1836, **Souvenirs et impressions d'un poscrit**, Paris, 1850 etc.

În colecția istoricului au intrat fonduri mari de cărți, aparținînd unor personalități de mîna întîi, fonduri pe care le-a cumpărat cînd a avut ocazia, în multele sale călătorii peste hotare. Cel mai reprezentativ e fondul bibliotecii particulare a bizantinologului Heisenberg de la Universitatea din Berlin. Cărțile de istorie, cercetate filă cu filă de Nicolae Iorga, aduo cu ele epoci fascinante, reconstituiri de evuri și perioade stinse. Nu există ramură a istoriei, spunea G. Călinescu, în care Iorga să nu fi alcătuit sinteze capitale. El ținea piept ca specialist total unei sumedenii de specialiști unilaterali. Cărțile sale o dovedesc.

Dacă răsfoiești fișierul sau dacă întinzi mîna peste rafturi, în sectorul rezervat lui Nicolo Machiavel, celebrul autor al **Principelui**, scriitor și istoric, filozof și „cetățean și secretario fiorentino", descoperi exemplare unice ca acel volum de **Opere**, frumos tipărit pe la 1828, tratînd Istoria Florenței, acea **Historie di... Nuovamenti cometti e con somma diligenza ristampati in Vinegia** „G. Giolito de Ferrari". 1550, o ediție bibliofilă din **Il Principe**, lîngă alte, peste cincizeci de ediții și versiuni în toate limbile mari

Raritățile cele mai seducătoare ale bibliotecii lui Iorga privesc Istoria României, istorie căreia i-a închinat toată imaginația sa de reconstructor și geniul său inegalabil.

Printre miile de volume îți atrag atenția o ediție a **operei** lui Seneca, apărută la Amsterdam, la 1645, lucrarea lui Johannes Bisselius, **Medula historica**, apărută la Amberg, 1675, în care se află un portret al lui Mihai Viteazul, atîtea ediții comentate de cronici și atîtea serii de tomuri din lucrările fundamentale ale omenirii.

Printre lucrările documentare rămase în depozitul imens de manuscrise, extrase, fișe și note bibliografice aparținînd lui Nicolae Iorga, atrage atenția o antologie a poeziei franceze de la origini pînă în preajma anului 1910, întocmită pe genuri și specii. Lucrarea poartă titlul „Extrase privitoare la istoria Franciei (poesia)". Din lectura extraselor reiese că materialul a fost organizat cu un scop documentar, așa cum arată chiar titlul, pentru o istorie a Franței. Istoricul așează extrasele, în genere, în ordine cronologică. O parte din decupaje nu sînt lipite ci așezate acolo unde erau necesare (probabil găsite după ce paginile se completaseră). Unele extrase sînt completate de mîna lui Iorga cu cerneală sau creion. Fiecare pagină este ilustrată cu portretele poeților, decupate din publicații diverse, completate cu date biografice și întregite cu explicații manuscrise.

Analiza textelor, a datelor tipărite, a decupajelor, ne duce la concluzia că antologia a fost întocmită de autor în timpul școlii și completată mai tîrziu cu texte din revistele de pe la 1909—1910. Este semnificativă această prodigioasă documentare juvenilă care anunță pe marele istoric de mai tîrziu. Un joo intelectual de scribie voluptoasă. o bizară colecție de texte în care **ideea istorică** domină și pe cea estetică, extrasele pentru istoria Franciei sînt un document inedit, discret dar semnificativ.

Cînd părăsești imensul depozit de cărți în care e îngropată o viață de om, o viață care a ars pînă la sfîrșit ca o flacără, rămîi strivit și de aceste forme materiale ale culturii, nu numai de personalitatea istoricului, egală cu un fenomen al naturii.

Bogăția, varietatea și frumusețea portului popular românesc nu are nevoie de o prea largă prezentare. În paleta coloritului și a liniei costumele oșenești se impun mai ales prin originalitate.

Foto : S. SPIREA

EXPOZIȚIE OMAGIALĂ : NICOLAE IORGA

Un bogat material documentar face obiectul unei expoziții omagiale dedicată de către Arhivele Statului din Rm. Vîlcea savantului român Nicolae Iorga cu prilejul aniversării a 100 de ani de la naștere. Documente și fotografii originale, fotocopii, afișe, proclamații, ziare, reviste și cărți etc. sînt mărturii ale activității marelui istoric, atestă legăturile sale cu Secțiunea Rm. Vîlcea a Ligii pentru unitatea culturală a tuturor românilor. Materialele se referă la cel dintîi Congres al Ligii, ce a avut loc între 3—4 iunie 1920 la Rm. Vîlcea, unde, alături de N. Iorga a participat și Vasile Kogălniceanu, fiul lui Mihail Kogălniceanu. Documentele relevă prezența la congres a 400 de membri, precum și a ansamblului artistic de la Orăștie și Corala sătească din Sibiu. Alte exponate ilustrează sărbătorirea a 60 de ani a marelui savant la Rm. Vîlcea și în comuna Tetoiu. Expoziția posedă un tablou înfățișînd figura învățatului român executat de pictorul vîlcean Paulys (Paul Ștefănescu). Rapsodul popular Gheorghe Bobei semnează o poezie omagială „Cînd fu ucisă marea existență".

Expoziția constituie o bogată sursă informativă privitoare la personalitatea lui Nicolae Iorga și se bucură de o largă participare a vizitatorilor tineri

V. R.

curierul artelor

AZI — FILM

DINCĂ TEODOR, STUDENT ANUL II FACULTATEA DE FILOLOGIE — UNIVERSITATEA BUCUREȘTI : **„ECRANIZARILE PLEDEAZĂ PENTRU O „INVAZIE" A LITERATURII ÎN FILM ?"**

Există într-adevăr o abundență a ecranizărilor cinematografice dar nu credem că aceasta înseamnă și o „invazie" a literaturii în film. Să ne explicăm mai pe larg. E-am întrebat recent pe un tînăr cineast care ar fi cartea pe care ar dori s-o ecranizeze ? **„Nici una !** — mi-a răspuns — **o carte comunică un lucru pe care eu nu vreau să-l repet cu mijloacele filmului".** Acesta ar fi punctul de vedere exclusivist, care tranșează distinct cele două arte, literatura și filmul, „nerecunoscîndu-le" nici o interferență. Urmează apoi o cale de mijloc care găsește că destule opere literare pot oferi cinematografului subiecte solide și, în sfîrșit, exclusiviștii literaturii fixînd filmului doar rolul ingrat de vulgarizator al cărților.

Întrebîndu-ne care din aceste puncte de vedere este mai aproape de adevăr putem constata : toate ! În această ordine de idei nu e deloc curios să amintesc și punctele de vedere ale unui cineast, polonezul **Andrej Wajda** și al unui scriitor român, **Camil Petrescu**, despre literatură și film.

„Consider — scrie primul — **că la ora actuală cinematograful continuă să meargă pe urmele literaturii, ceea ce nu dovedește însă existența unui raport firesc de dependență. Problema este esențială, căci dacă am presupune posibilitatea creării unui scenariu care să poată fi transpus în întregime în film, ar însemna că cinematograful nu dispune de mijloacele care să-l deosebească de literatură. Consider că aceste două genuri de artă nu sînt comparabile. Există o mare deosebire între piesa de teatru, în care totul se exprimă prin dialoguri, și scenariul de film unde dialogurile sînt numai o componentă... Descrierea imaginilor de pe ecran va fi inevitabil întotdeauna mai săracă și, sub anumite aspecte, diferită substanțial de imaginile de pe ecran. Fiecare artă dispune, spre a se exprima, de mijloace specifice și acestea nu pot fi atrinu pot însemna o „invazie" a literaturii în film. O ecranizare cît de fidelă textului, chiar pînă la pedanterie, nu poate însemna niciodată literatură. E adevărat, uneori nu poate însemna nici film, dar asta este o altă problemă. Cinematograful se folosește doar de subiectul literar, îl dezvoltă ori îl simplifică conform legilor sale, expresiei sale, limbajului filmic.

O ecranizare foarte bună cum este filmul **Pădurea spînzuraților**, realizat de Liviu Ciulei, deși s-a îndepărtat pe-alocuri de roman i-a păstrat spiritul. Secvența finală, masa condamnatului la spînzurătoare, nu aparține textului literar, dar, deși aparține numai filmului, ea este o „restituire" exemplară pe care o face cineastul romancierului.

Multele ecranizări, bune sau rele, cîte se fac, nu reprezintă decît — într-o producție cinematografică ce numără cîteva mii de filme făcute într-un singur an în lume — **nevoia acută de subiecte** pe care, generos, literatura le oferă. Ce se întîmplă cu aceste subiecte, ce ajung ele pe ecran, ține de responsabilitatea artistică și civică a cineaștilor.

● ALEXANDRU BOBU — PROIECTANT : „DACĂ FILMUL ESTE O ARTĂ DE CE SE VORBESTE INSISTENT DE FILMUL CA BUN DE CONSUM ?"

Da, filmul este o artă, dar, după o mai exactă definiție, cinematograful este o **industrie**. Deși operă a unui singur om — regizorul — filmul ca operă de artă este realizat de un grup întreg de oameni : actori, operatori, mașiniști, monteuri etc. Nu este nimic nelogic aici. Și arhitectura este o artă deși clădirea „gîndită" de arhitect este înălțată de constructor... Regizorul, autorul filmului, e dependent de industria filmului, de platourile de filmare, de producătorul care-i pune la dispoziție mijloacele materiale necesare realizării filmului, de distribuitorii care oferă prilejul întîlnirii cu publicul — dar e creatorul unei opere de artă finite.

Termenul, recent apărut „film — bun de consum" numește doar îndepărtarea realizatorilor de filme ori de principiile artistice, ori de cele morale. Și nu diversificarea producției cinematografice în filme didactice, științifice, de popularizare etnografică, culturală etc. etc. a dus la apariția termenului ci producerea într-o proporție îngrijorătoare a filmelor comerciale făcute nu pentru satisfacerea unor exigențe, ci în pofida oricăror exigențe, pentru succesul financiar obținut cu orice preț și imediat. Există, cum spunea Bunuel, autorul **Viridianei**, și filme de artă care să fie comerciale, **„dar în acest caz calitatea de comercialitate este doar predicatul, subiectul rămîne arta..."**

Ceea ce numim film comercial, „bun de consum", e filmul superficial, făcut după tiparele unui succes care vizează, în ordine, doar **popularitatea** unui actor, **mirajul** unor puncte geografice îndepărtate, cu **exotismul** lor adesea autentic, care vizează nu știu ce **senzațional** efemer de eveniment privit prin gaura cheii, dacă nu chiar — în cele mai multe cazuri — e vizată credulitatea noastră și — cel mai trist — lipsa de criterii la publicul tînăr aflat în procesul formării lui intelectuale.

Oricum, tot răul spre bine : filmul comercial nu lasă urme și e repede uitat de un public din ce în ce mai dornic de adevărată artă. O dovadă concludentă în acest sens o constituie, la noi, nu cozile interminabile de la casele de bilete ale cinematografelor la care rulează sau au rulat filmele Sariței Montiel, serialul acela insipid „Comisarul X..." și altele, ci **succesul de public** și de stimă al unor filme precum „Z", „Procesul de la Nürnberg", „Bătălia pentru Alger", „Blow-up" etc.

TUDOR STĂNESCU

CRONICA LITERARĂ

A. I. ZĂINESCU : ÎN ZALE ALBE

Ceea ce izbește de la prima lectură în versurile lui A.I. Zăinescu este o mare, uneori, tiranică, obsesie a **decorului.** Apariții insolite, unele greu de descifrat, sînt inconjurate de un strat gros de întuneric în care izbucnește fulgerul unei imagini, abia cît să ne dăm seama vag măcar de forma, dacă nu și de substanța ei. Cînd nu se apelează la acest procedeu contrastant, brutal, însă eficace, avem de-a face cu un decor insolit, surprinzător : „În acele orașe verzi prin care lente / Sferele mării varsă pești de antracit...". În fine, alteori purtătorul unei conștiințe scindate cutreieră coridoarele pustii ale unui castel năruit ce „se mai năruie încă", decor ce va mai reveni sub diverse înfățișări. Se poate repede admite că, indiferent de sursa expresă care îl alimentează, acest decor insolit, șocant, în lentă ruinare nu este decît **spațiul poetic** în care evoluează poezia unei orgolioase damnațiuni romantice, adusă însă la „exagerări" expresioniste : „Ochii aceștia-mi sînt ca două seceri aprinse în care / Mi se reazimă capul / Snopi uriași de lumină cînd / Îmi rup aspru sîngele și mă trezesc / Dintr-o dată gol, ars de nori pe o culme, / În mijlocul unui rîu, parcă / Fără sfîrșit". O primă constatare ce se poate face, evident favorabilă poetului, este priceperea și o anumită forță de **a construi**, în contrast cu ideea comună că lirismul, spontan, n-are nevoie de altceva decît propria și oarecum inconștienta lui expresie. Întemeiată pe acest, aproape, cult al ridicării mai mult sau mai puțin riguroase a unui „sediu" al ideii poetice este, apoi, viguroasa aptitudine de a forța conceptul, însă uneori și „locul comun", să intre convingător în jocul sensibil al imaginii și al viziunii. Iubitor de paradoxuri, poetul se întreabă. retoric : „Mormîntul păsării în ce stă, dacă / Nu în chiar aripile ei ?" pentru ca aceeași idee să treacă, pe alt plan de referință, într-o metaforă cuprinzătoare a metamorfozei organice : „ce sînt / Pînă la urmă aripile lumilor, în ce / Stă gol mormîntul lor pînă la urmă / Dacă nu într-o sămînță, dacă / Nu într-un spin, o rază (!), într-un melc ?". Mari metafore ale regenerării se găsesc deasemenea într-un ciclu dedicat „marginilor", spațiu poetic cu un conținut etic caracterizat de intransigență spartană și în care individul moral este „ascuțit" ca o coasă pe gresie. Dragostea însăși capătă aspect de ritual eroic. Într-un ținut arid, cu iarba crescută mai mult pe pietre. bărbatul și femeia sînt destinați unei deșteleniri apocaliptice : „Trag înhămați / La roșii carele cu boi ale amurgului / Tîriș pe cerul ce inundă văile (...) Stau nemișcați și crincen sfredelindu-și / Pînă în fundul capului, albastrii ochi — / Scorburi albastre, înțesate pînă / În pămînt de șuieru — ascuțit / Bolovănos al norilor". Iubirea este pîndită pedagogic de grozave amenințări, plăcerea pură, ultarea de sine sînt de fapt imposibile. Încîntarea actelor fundamentale este pusă pe goană de straniul paznic nocturn, „un corb mereu îngîndurat" ce-și face rondul „Prin lucii oase de foc și carnea / Bătătorită a bărbatului", sau de șarpele ce alunecă „Din zodia fecioarelor mereu prin carnea / Și oasele femeii, tulbure". Semințele cresc vertiginos și amenință liniștea cuplului prin metamorfozele lor rapide punînd „o lacrimă enormă-n coapsele îndrăgostiților", „Înrădăcinîndu-i cald în brazde, pînă cînd / Se mai zăresc prin nori doar tinere / Cămășile lor rumene, doar tinere / Cămășile lor palide, cu mînecile / Suflecate, pline de pămînt". Iubirea depășindu-și „marginile", se înscrie ca o „za" în procesul germinației rapide petrecute într-o natură aridă ce-și integrează cuplul de îndrăgostiți : „Sînt o alergare veșnică îndrăgostiții / De la un capăt iar și pînă / La altu-al lumii, rodul / În sfîrșit al altor / Semințe ce-i primesc, cununa / În sfîrșit a rîurilor ; plînie la gura / De argint a stelelor, perechi / La nesfîrșit în șirurile / Adînci ale semințelor, o za / Ce leagă între ele-n infinit (sic !) semințele / Legîndu-se-n ei înșiși amforă / Și sete-alături ; suflet / Și trup ca pietrele-ntr-un zid". Printr-o întoarcere spectaculoasă de sens, în final brazdele cîmpului par trupuri de îndrăgostiți (și nu invers !), așteptînd îndurarea ploilor. Deși versurile imită uneori salturile, dezordonate ale unor cai împiedicați pe „rîpi și văi adînci" trebuie să recunoaștem că forța lor de șoc este impresionantă. Un poem ca **Perechi la nesfîrșit**, tulburător, ilustrează cel mai bine o neobișnuită aptitudine de a converti la o profundă semnificație o imagine ce părea destinată la început unei poezii „de gen". Din această direcție este de așteptat, probabil, cea mai plauzibilă împlinire a vocației acestui poet autentic.

Citind cu o dispoziție mai senină poezii ca **Ale eternului lumini** (titlu imposibil !), **Insula, Dragonul**, ori **Sirenele** devenim mai circumspecți față de brutalitatea interdicției lucid-amare a visului, a iluziei nărăuitoare. Într-o viziune, ce-i drept tulburătoare, murmurul sirenelor trimite la imaginea grotescă și dezamăgitoare a unor nebuni ologi „visîndu-se călări pe-o turmă / De armăsari cu coapsele în tropot, / Vinete sub răsuflarea mării". În numele lucidității poetul vrea să ne dezamăgească, însă, cum știm, Ulisse nu și-a astupat urechile cu ceară lăsîndu-se totuși fermecat de primejdiosul cîntec. Am putea spune că el a avut măcar curajul acestui fel de eroism, profund omenesc. Educația lucidității nu se face prin astuparea urechilor sau prin agățarea de trupul superb al iluziei a unei mine explozive. Sirenele acestea cu care poezia de oricînd ne-a iluzionat dar ne-a și întărit își păstrează întreaga lor putere. Regimul restrictiv și oarecum degradant la care sînt supuse este desigur o eroare, ce-și poate avea temeiurile ei, însă nefiind mai puțin o eroare. Cu cît mai „frumoasă", cu atît mai mult — printr-un ciudat reflex de autoapărare — este ea respinsă. Desigur, „argumentele" poetului pot fi tulburătoare : „Vom auzi, vom auzi, desigur / Și murmurul lor, apa mult scăldată, / Cea strigătoare, a sirenelor / Însă atîta sînt : doar grația / Cu care se iubesc nebuni ologii / Visîndu-se călări pe-o turmă / De armăsari cu coapsele în tropot...". Anacronismul de care dă dovadă sufletul uman în privința credinței în iluzie este expresia unui eroism ce se opune interdicției la care ajunge o asemenea luciditate „necruțătoare" cu iluziile. Este cît se poate de clar că poetul nu iubește iluzia și că unele din versurile lui exprimă, deși „cîntă", cu o anume superbie orgolioasă însăși dispariția iluziei. Însă nostalgia constituirii unui univers al său, adînc resimțită și de altfel deplin îndreptățită grație elementelor împrăștiate în toate poeziile sale — și putem vorbi în acest sens de un adevărat paradis devastat ! — această nostalgie n-are cum să se „împlinească" decît tot acordînd, în cele din urmă, încrederea cuvenită, destinsă, puterii de a visa, de a asculta acum respinsul cîntec al sirenelor. Nu este aventura plină de semnificații a lui Ulisse și efectul acestui cîntec ? Lăsînd deci sirenelor locul și rolul lor nestrămutat să recunoaștem însă poetului o specială capacitate de a numi elementele unui univers în dispersiune precum și puterea de a ne fixa imaginația, în lipsa iluziilor, de întruchipări emblematice, avertismente tulburi de o rară expresivitate, cum sînt **Dragonul** (Drept în mijlocul mării — peștele / Dragon, cap de șarpe și foșnet / De lună prin aer ; cap de om / Retezat parcă și pus la fereastră") sau acea „insulă albastră", născută din „lacrima și sîngele meu tînăr".

Aceste embleme, apariții uneori stranii, neînsoțite de nimic care să ni le facă familiare și asimilabile par să fie, în aceeași măsură, atît semnele unui ținut insolit, — „tărîmul de margine", spațiu mai mult moral a cărui ariditate ar fi similară cu o secetă a iluziilor — cît și însemnele unui orgoliu puțin obișnuit, peceți dacă nu blazoane ale unei subiectivități a cărei spaimă de a fi recunoscută și eventual înseriată este totuși, cred, exagerată. Iată expresia acestui orgoliu cultivat măcar de voința cînd nu și de conștiința puterii de a parcurge un itinerar solitar și insolit în care riscurile și dificultățile ridică prețul eventualei victorii : „Undeva-n munți îmi voi așeza lungul cort, / somnul lung, obosit, pînă cînd / Mă vor părăsi sorii, -ntunericul, greul / Pămîntului, prin haina de mire ce-o port. / Drumu-n sus uneori e și strîmt și urît. / Printre copacii cînd prinți, cînd cerșetori, / Unii se-apleacă, -mi sărută cuvintele, / Urmele, urma și apoi rîd, / Alții nici nu se uită la mine, își văd / De strîmbăturile lor și de scorburi, / Eu îmi văd de strîmbăturile mele și trec / Mai departe fără să mă uit îndărăt (...) Și mai uite o vale, un pisc, cel mai drept. / Semn că deasupra ard calme zăpezile / Dar eu cred că e steaua-ngropată în ochi / Și trec mai departe, n-aștept". Piscul de deasupra pe care „ard calme zăpezile" e o țintă demnă de un poet adevărat. Nutrim însă speranța că el va înțelege utilitatea aruncării unor cît mai dese priviri îndărăt, tocmai pentru a-și construi din elementele unui „paradis devastat" în bună măsură de tiranica voință de singularizare, un adevărat univers, demn de puritatea imaculată a piscului acoperit de zăpezi veșnice pe care și-l propune ca țintă cu atîta orgolioasă fervoare A.I. Zăinescu este un poet care aspiră cu îndreptățire la o astfel de performanță nutrită însă, de pbicei, cu mai multă modestie. Oricum, însă, preferăm orgoliul sincer unei modestii fățarnice.

C. STĂNESCU

PRO ȘI CONTRA

Despre „Gustul literar comun"

Un asemenea titlu la o convorbire cu academicianul **Alexandru Philippide** — publicată în ultimul număr al revistei **Ramuri** trezește un interes aparte, justificat de contextul în care „foamea" de lectură a publicului este greu satisfăcută, deși apar un număr impresionant de titluri într-o producție editorială cu un tiraj care numără zeci de milioane de exemplare.

Ceea ce ar părea pelorativ în expresia „gustul literar comun", nu este decît o prejudecată. Și încă nu una oarecare. **„Gustul comun, ca și simțul comun, a fost multă vreme și este încă disprețuit de acea categorie de oameni, cam nesuferită și cam îngîmfată, din care fac parte așa-zișii cunoscători. Aceștia strîmbă din nas în fața oricărei literaturi prețuite de gustul comun. De unde această groază de gust comun, și acest dispreț față de ceea ce place la toată lumea?"**

Amintind de factorii care determină reacția vehementă și deloc justificată împotriva gustului comun — deși **„mai curînd ori mai tîrziu, gustul comun cuprinde orice operă de adevărată valoare literară și omenească"** — factori în fruntea cărora se situează un exacerbat orgoliu intelectual, o dorință feroce de singularizare și confuzia dintre banalitate și singularizare, **Alexandru Philippide** analizează și frontiera în continuă mișcare dintre autor și public chiar din cazurile-limită.

O nedorită „concurență"

Că din patru filme cîte prezintă Televiziunea săptămînal multe nu onorează așteptările s-a mai spus, s-a mai scris și chiar s-a observat, cît de cît, din partea teledifuzorilor de film și o atenție pentru un repertoriu de ținută. Știm, trebuie împăcate toate gusturile. difuzate filme din toate genurile, trebuie, la „cererea telespectatorilor", reluate niște producții cam siropoase gen „Joc de cuburi", ori „De la Mayerling la Sarajevo". Sînt sigur, cred, asemenea filme au fost cerute de un număr de telespectatori și e dreptul lor să ceară și este — mai încape vre-un dubiu aici ? — bucuria lor să-și vadă dorințele împlinite. Și totul e perfect aici. Cu o condiție, sau două.

Prima : publicul „servește" ce i se oferă și atunci, în lipsă de altceva, mai vrea. Crede că un film cum este Operațiunea Cicero dacă e prezentat „în premieră pe țară" e neapărat dacă nu o culme, măcar un... deal, un vîrfuleț acolo, demn de consemnat pe harta albă a cinefiliei noastre. Cum să-l faci să creadă că filmul acesta este un film de duzină ? Cum, dacă nu-i oferi altele, de același gen, care să-l convingă ? Poate va fi reluat (absolut la cererea unui grup de telespectatori). Pînă atunci, neavînd nici cum și nici dreptul să blamez alte gusturi, mă văd nevoit să revin la a doua condiție. Deci, reluăm ce reluăm, dar cînd e vorba să oferim filme bune apelăm la o „concurență" păgubitoare. Azi, joi, 3 iunie cam la aceeași oră pe canalul doi „Evocarea lui Rene Clair" prin filmele Marile manevre și Porte des Lilas, iar pe canalul unu Urmărirea cea mare.

La ce să renunți sau, ca să fiu mai optimist în expresie, pentru ce să optez ? Filme de antologie colo, filme de antologie dincolo.

T. S.

de peste hotare

Pe cîmpurile de luptă din Indochina

Relatînd despre ultimele angajamente militare din Vietnamul de sud, agenția France Presse transmite că unitați ale Frontului Național de Eliberare au atacat poziții americano-saigoneze din regiunea septentrională, precum și din zona fostei capitale imperiale, orașul Hue. Pe de altă parte, comandamentul american de la Saigon a anunțat miercuri că în regiunea deltei fluviului Mekong alte două elicoptere ale forțelor aeriene ale S.U.A. au fost doborîte. Un purtător de cuvînt al comandamentului militar al S.U.A. de la Saigon, citat de agenția U.P.I., a declarat că forțe ale F.N.E. au atacat cu un puternic foc de mortiere o bază americană situată în regiunea platourilor înalte. Au fost înregistrate pierderi în rîndul trupelor americane, fără a se preciza exact numărul soldaților uciși sau răniți.

Surprinsă de puternicele atacuri ale forțelor de rezistență populară din Cambodgia, trupele regimului de la Pnom Penh și cele ale agresorilor saigonezi s-au retras în derută din zona localității Snoul, provincia Kratie, înregistrînd pierderi atît în oameni, cît și în echipament de luptă.

Făcînd un bilanț al luptelor pentru localitatea Snoul, agenția V.N.A. relata la 1 iunie că din rîndul trupelor lui Lon Nol — Sirik Matak și ale saigonezilor au fost uciși sau răniți aproximativ 1 500 de militari și au fost făcuți prizonieri alți 300. Patrioții cambodgieni au capturat, în cursul aceloraşi lupte, numeroase arme grele, printre care 10 tunuri, precum și 500 tone muniție, peste 100 de statii de radio-emisie și au doborît cinci avioane inamice — relatează agenția V.N.A.

Mitingul de la Hanoi

În sala Ba Dinh din Hanoi a avut loc un miting cu ocazia vizitei în R. D. Vietnam a delegației poporului laotian, condusă de prințul Sufanuvong, președintele C.C. al Frontului Patriotic din Laos, transmite agenția VNA. Au participat Fam Van Dong, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, premierul R. D. Vietnam, Vo Nguyen Giap, membru al Biroului Politic, vicepremier și ministru al apărării naționale, Nguyen Duy Trinh, membru al Biroului Politic, vicepremier și ministru al afacerilor externe, Hoan Van Hoan, membru al Biroului Politic, vicepreședinte al Comitetului Permanent al Adunării Naționale a R. D. Vietnam, membri ai C.C. al partidului, membri ai Prezidiului C.C. al Frontului Patriei din Vietnam, reprezentanți ai unor organizații de masă, oameni ai muncii din Hanoi. A fost prezent, de asemenea, Nguyen Phu Soai, șeful ad-interim al Reprezentanței Republicii Vietnamului de sud la Hanoi.

Luînd cuvîntul, premierul Fam Van Dong i-a salutat pe membrii delegației poporului laotian. Sub conducerea Frontului Patriotic din Laos, în frunte cu prințul Sufanuvong, a arătat vorbitorul, poporul laotian a dus, alături de popoarele Vietnamului și Cambodgiei, o luptă dîrză împotriva agresorilor, cîștigînd o victorie după alta. Victoriile militare, politice și diplomatice ale poporului laotian au dus la creșterea tot mai mare a prestigiului poporului laotian, al Frontului Patriotic din Laos și al forțelor patriotice neutraliste laoțiene. De asemenea, aceste victorii au contribuit în mare măsură la creșterea puterii celor trei popoare indochineze.

În numele Comitetului Central al Frontului Patriotic din Laos, al Comitetului de alianță al forțelor patriotice neutraliste și al poporului laotian, prințul Sufanuvong a adresat un salut de solidaritate. Partidului celor ce muncesc din Vietnam, guvernului R. D. Vietnam, Frontului Patriei din Vietnam, eroicului popor vietnamez. Poporul vietnamez, a spus el, cu tradiția sa de patriotism și curaj, a înscris pagini de glorie în istoria luptei împotriva invaziei străine și pentru construcția națională, pentru independență, libertate, democrație și pace. Sub conducerea Partidului celor ce muncesc din Vietnam, el desfășoară în prezent lupta împotriva imperialismului S.U.A., depunînd eforturi extraordinare cu hotărîrea de a-i respinge pe agresori, de a elibera sudul, de a construi și apăra Nordul, de a progresa pe calea reunificării pașnice a patriei. În Vietnamul de sud, eroicele forțe armate și populația, sub conducerea Guvernului Revoluționar Provizoriu și a F.N.E., au extins regiunile controlate de popor, au obținut victorii la Khe Sanh și de-a lungul șoselei nr. 9, acționînd coordonat cu forțele armate și poporul laotian, au obținut recent succese pe platourile înalte, în Delta Mekong și în alte regiuni ale Vietnamului de sud.

Vizita delegației A.R.L.U.S. în U.R.S.S.

MOSCOVA 2. — Corespondentul Agerpres, Laurențiu Duță, transmite: Delegația A.R.L.U.S., condusă de Nicolae Moraru, membru în Consiliul General A.R.L.U.S., redactor-șef al redacției publicațiilor pentru străinătate, a fost primită miercuri de V. I. Konotop, membru al C.C. al P.C.U.S., prim-secretar al Comitetului regional Moscova al P.C.U.S., președintele Conducerii centrale a Asociației de prietenie sovieto-române, cu care a avut o convorbire prietenească. La convorbire a participat Ion Ciubotaru, însărcinatul cu afaceri a.i. al României în Uniunea Sovietică.

În timpul șederii sale în U.R.S.S., delegația română a vizitat orașul Volgograd și a avut întîlniri cu conducătorii filialei A.P.S.R. din orașul Domodedovo.

Miercuri, delegația ARLUS a plecat spre patrie.

Un grup de piloți americani participînd la o manifestație antirăzboinică desfășurată în fața ambasadei S.U.A. la Londra.

COMUNICAT COMUN IUGOSLAVO-CHILIAN

În comunicatul dat publicității la Belgrad, la încheierea vizitei oficiale în R.S.F. Iugoslavia a lui Clodomiro Almeyda, ministrul afacerilor externe al Republicii Chile, se subliniază că există o identitate sau o mare apropiere a punctelor de vedere ale celor două părți în cele mai importante probleme internaționale. În context, se reafirmă hotărîrea R.S.F. Iugoslavia și Republicii Chile de a continua să depună eforturi pentru menținerea păcii și dezvoltarea colaborării internaționale, care trebuie să se bazeze pe deplina respectare a independenței, integrității naționale, pe neamestecul în treburile interne ale altor state și pe dreptul popoarelor la autodeterminare.

Părțile au subliniat, între altele, necesitatea adoptării unor măsuri concrete în vederea promovării colaborării economice între țările în curs de dezvoltare. Ele s-au pronunțat, totodată, pentru dreptul fiecărui popor la calea proprie de dezvoltare și și-au exprimat convingerea că a treia Conferință a O.N.U. pentru comerț și dezvoltare de la Santiago de Chile va contribui la consolidarea rolului UNCTAD și la stimularea acțiunilor economice internaționale orientate spre găsirea unor soluții tot mai eficiente pentru rezolvarea problemelor importante și complexe ale dezvoltării.

Relevînd marea importanță care revine Organizației Națiunilor Unite și rolul său în consolidarea păcii și securității în lume, părțile s-au pronunțat pentru înfăptuirea universalității acestei organizații, ca principală premisă a eficienței sale. Astfel, ele consideră că trebuie să i se recunoască Republicii Populare Chineze drepturile sale legitime în O.N.U.

GREVA OȚELARILOR BRITANICI

La mai puțin de 24 de ore de la declanșarea grevei celor 15 000 de siderurgiști englezi, firma „British Steel Corporation", care coordonează 95 la sută din industria de oțel a Angliei, a trecut la contramăsuri, concediind 8 000 dintre salariații săi. Purtătorul de cuvînt al „B.S.C." a avertizat că dacă greva continuă, vor avea loc noi concedieri.

În ciuda concedierilor și amenințărilor lansate de „British Steel Corporation", muncitorii oțelari nu par deloc intimidați. Dimpotrivă, au intrat în grevă, în mare parte, chiar și echipele care asigurau menținerea focului nestins al furnalelor. Observatorii nu întrevăd o soluționare rapidă a conflictului, care ar putea afecta, în scurt timp, activitatea altor ramuri cheie ale industriei britanice. La Londra s-a anunțat că, dacă durata grevei va depăși 15 zile, „B.S.C." va trebui să importe oțel, așa cum a procedat și anul trecut din cauza unei acțiuni revendicative similare.

ROMA: O nouă provocare fascistă

ROMA 2. — Corespondentul Agerpres, Nicolae Puicea, transmite: Marți seara, la Catania (Sicilia) s-a produs o nouă gravă provocare fascistă: în timp ce Enrico Berlinguer, vicesecretar general al Partidului Comunist Italian, vorbea mulțimii în Piața Universității, în cadrul unei adunări electorale, a explodat o bombă care a rănit pe unul dintre participanții la adunare. Mitingul a continuat, încheindu-se cu condamnarea energică a provocărilor fasciste.

În apropierea Pieței universității, relatează ziarele, avusese loc cu puțin timp înainte o adunare a Mișcării sociale italiene, partid de dreapta.

Noul atentat, a cărui gravitate a fost condamnată ferm de către forțele democratice, face obiectul unei luări de poziție a ziarului „Unita", care scrie, între altele: „Atentatul de la Catania demonstrează pînă la ce punct au ajuns lucrurile în Sicilia și arată că fasciștii și reacționarii, care duc o deșănțată campanie privind ordinea publică, sînt provocatorii și autorii dezordinii, neexcluzînd din planurile lor arma terorismului. La astfel de provocări, clasa muncitoare italiană a dat și va da o ripostă fermă".

ORIENTUL APROPIAT

● Noi incidente în Iordania ● Convorbiri la Cairo

AMMAN. — Organizațiile palestiniene au atacat marți noaptea poziții ale armatei iordaniene amplasate în regiunea de nord a Iordaniei, a declarat un purtător de cuvînt al guvernului de la Amman, citat de agenția Associated Press. El a precizat că atacul s-a produs în regiunea Sakeb, în apropierea orașului Jerash.

Pe de altă parte, un comunicat al organizațiilor palestiniene de rezistență, difuzat la Beirut și reluat de agenția amintită, afirmă că trupele iordaniene au pătruns într-o tabără a refugiaților palestinieni, situată lîngă Amman, unde au operat 150 de arestări.

CAIRO. — Președintele R.A.U., Anwar Sadat, a primit la Cairo pe Hans Jurgen Wischnewski, secretar general administrativ al Partidului Social-Democrat din Germania occidentală, care întreprinde o vizită în Republica Arabă Unită — anunță agenția MEN. În timpul convorbirii au fost evocate probleme interesînd cele două țări, procedîndu-se, totodată, la trecerea în revistă a actualei situații din Orientul Apropiat.

CAIRO. — Agenția MEN anunță că președintele Anwar Sadat l-a primit pe ministrul kuweitian al afacerilor externe, Sabah Al Ahmed Al Jaber, care întreprinde o vizită oficială în R.A.U. Cu această ocazie, au fost trecute în revistă evoluția situației din Orientul Apropiat și relațiile egipteano-kuweitiene. În timpul vizitei sale la Cairo, șeful diplomației kuweitiene a avut, de asemenea, convorbiri cu Mahmud Riad, vicepremier și ministru de externe al R.A.U.

La „Festsalen" din Copenhaga, a fost inaugurată expoziția „A 50-a aniversare a Partidului Comunist Român". La deschidere, președintele Partidului Comunist din Danemarca, Knud Jespersen, a rostit o cuvîntare în care a evocat rolul istoric al P.C.R. în lupta poporului român pentru libertate și independență și a evidențiat realizările obținute de poporul nostru pe drumul construirii socialismului.

La inaugurarea expoziției au fost de față Poul Emanuel, Willi Fulgsgang, Preben Henriksen, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.C. din Danemarca, Per Kristensen, secretar al C.C al P.C. din Danemarca, membri ai corpului diplomatic.

★

În orașul Famagusta a fost inaugurată expoziția de fotografii „Partidul Comunist Român la a 50-a aniversare". La deschidere au participat Michalis Poumbouris secretarul Comitetului regional al partidului AKEL din Famagusta, Stavros Constantinou, secretarul Comitetului orășenesc AKEL Famagusta, cadre de partid și sindicale, oameni ai muncii.

ÎNTÎLNIRI PRIETENEȘTI

Ne apropiem de coastele Finlandei rememorînd clișeele cunoscute care ne înfățișează ceea ce ni se pare că știm despre o țară. De fapt, însă, este o nouă descoperire. Tot astfel, aici, avem să aflăm nu numai că cele 1 000 de lacuri sînt în realitate 60 000, dar și că, înainte de a-și întinde teritoriul pe granitul acoperit de pădure, Finlanda se eliberează din apele Balticei printr-o salbă infinită de insule și promotorii.

Avionul Caravelle al companiei Finnair ne apropie de aeroportul Seutula din Helsinki. Vizita unei delegații conduse de tovarășul Marțian Dan, prim secretar al C.C. al U.T.C., ministrul pentru problemele tineretului, se înscrie ca o nouă verigă în seria continuă de acțiuni menite să dezvolte relațiile de prietenie dintre popoarele și tineretul țărilor noastre.

Din primele clipe ale sosirii sînt adresate cuvintele prietenești care ne vor însoți tot timpul în cursul șederii, cuvinte de stimă și admirație față de poporul român, față de realizările țării noastre, expresii ale năzuințelor comune de dezvoltare multilaterală a colaborării prietenești. În seara aceleași zile ministrul învățămîntului al Finlandei, Meeri Kalawainen, oferă în cinstea ministrului român un dineu la hotelul Haikko, situat pe marginea unuia din adîncile golfuri ale mării, într-o zonă specifică pentru splendida natură a țării gazdă, cu împletirea atît de minunată între apă, stîncă și pădure. La dineu participă de asemenea, domnul Taisto Kakkainen, secretarul Comitetului de stat pentru problemele tineretului și Seppo Siren, secretarul Asociației de prietenie Finlanda-România. În timpul dineului, al discuțiilor care se prelungesc mult după aceea, ca și cu prilejul vizitei făcute în ziua de marți la sediul Ministerului învățămîntului sînt discutate, într-un spirit prietenesc, colegial, variate preocupări privind dezvoltarea învățămîntului și educației tinerei generații, exprimîndu-se mai presus de toate dorința dezvoltării schimburilor de experiență, a colaborării reciproce.

Ziua de marți a fost consacrată unui număr însemnat de întîlniri și vizite oficiale cu reprezentanți de seamă ai vieții guvernamentale și parlamentare finlandeze. La ora 9, la sediul ministerului, situat în apropierea centrului orașului — frumos ansamblu arhitectonic de un echilibru sobru — delegația română în frunte cu tovarășul Marțian Dan, prim secretar al C.C. al U.T.C., ministrul pentru problemele tineretului, este primită de domnul Vaino Leskinen, ministrul de externe al Finlandei. La întîlnire participă de asemenea ambasadorul României la Helsinki. Atît gazda cît și conducătorul delegației române exprimă satisfacția pentru întîlnire și pentru vizita în Finlanda care aduce o nouă contribuție dezvoltării colaborării dintre cele două țări. În spiritul unei depline înțelegeri, într-o atmosferă de cordialitate sînt abordate pe rînd aspecte ale dezvoltării relațiilor între cele două țări, precum și unele probleme ale colaborării internaționale.

PRIN TELEFON PENTRU „SCÎNTEIA TINERETULUI"

Vizita în Finlanda a delegației condusă de tovarășul Marțian Dan

Îndeosebi pregătirea în vederea conferinței generale europene de securitate, în legătură cu care, așa cum se știe, Finlanda este angajată într-un mod deosebit de direct. Remarcînd că problemele securității europene par a ieși „din umbră spre lumină", ministrul de externe finlandez își manifestă optimismul cu privire la depășirea dificultăților existente, la șansele organizării acestei conferințe de o deosebită însemnătate. El se referă, de asemenea, la vizita pe care o va face, la sfîrșitul lunii, în Finlanda, președintele Consiliului de Stat al României, tovarășul Nicolae Ceaușescu. La toate întîlnirile s-a constatat același viu interes cu care este așteptată vizita în Finlanda a celui mai înalt sol al poporului român, ca răspuns la vizita făcută în țara noastră de președintele Finlandei, Urho Kekkonen.

O altă vizită înscrisă pe bogata agendă a aceleiași zile este și aceea de la parlamentul finlandez, ale cărui lucrări se desfășoară și în aceste zile. Tovarășul Marțian Dan, prim secretar al C.C. al U.T.C., ministrul pentru problemele tineretului este primit, în cabinetul său, de către Rafael Paasio, președintele parlamentului finlandez. Convorbirea este un nou prilej pentru afirmarea prieteniei reciproce a celor două popoare, a interesului lor comun pentru dezvoltarea pe multiple planuri a cooperării. După ce sînt evocate schimburile pe linie parlamentară, se revine la însemnătatea apropiatei vizite în Finlanda a conducătorului statului român. Totodată, sînt abordate unele aspecte ale activității parlamentare din Finlanda, îndeosebi în ceea ce privește tineretul, amintindu-se, între altele, despre recenta lege prin care dreptul de vot a fost acordat tineretului începînd de la 18 ani. Sînt vizitate apoi sălile în care își desfășoară lucrările parlamentul sau diferitele sale comisii.

Într-unul din principalele porturi ale orașului — în cărei intrare este străjuită și azi de clădirea străvechii cetăți Helsingfors, într-o clădire al cărui exterior de epocă contrastează cu interiorul modernizat, la primăria capitalei finlandeze, ministru pentru problemele tineretului din România este primit de Teuvo Aura, primarul capitalei finlandeze. Atît în cuvintele adresate de acesta, în toastul rostit de adjunctul primarului A. K. Loimaranta — care cu prilejul dejunului oferit în cinstea delegației române în incinta primăriei a înmînat tovarășului Marțian Dan medalia „400 de ani de existență a orașului Helsinki" — cît și în discuțiile cu diferiți reprezentanți ai municipalității și ai organizațiilor de tineret, prezenți cu acest prilej, revine aceeași mare temă a prieteniei dintre popoarele noastre, a năzuințelor sincere de apropiere și colaborare.

În toastul rostit de tovarășul Marțian Dan, se subliniază dorința țării noastre de a participa activ la schimburile de valori materiale și spirituale cu toate popoarele, de a-și aduce și pe această cale, împreună cu Finlanda și celelalte țări, contribuția la îmbunătățirea climatului în Europa și în lume, la eforturile pentru consolidarea păcii și securității.

Prima zi a vizitei se încheie prin întîlnirea cu reprezentanții Consiliului de stat pentru problemele de sport care prilejuiește un bogat schimb de informații cu privire la activitatea din acest domeniu desfășurată în cele două țări. Avînd loc într-o mică localitate situată pe malul unuia din vestitele lacuri ale Finlandei, discuția se prelungește mult în această zi fără sfîrșit cînd, după orele 21 soarele strălucește încă în această epocă a nopților albe. Ca încă o surpriză, vara finlandeză debutează în acest an cu călduri excepționale, nemaiîntîlnite din 1910: chiar după cercul polar, în Laponia, comunicatele anunță temperaturi record de peste 20 de grade C. Temperatura atmosferică, climatul meteorologic vine să se adauge astfel căldurii deosebite a primirii de care se bucură din partea reprezentanților poporului și tineretului finlandez delegația condusă de tovarășul Marțian Dan în cursul vizitei pe care o întreprinde în țara prietenă.

În ziua următoare, delegația a fost primită în cel de al doilea oraș al Finlandei, Tampere. La primăria orașului a avut loc un dejun oferit de către Paavo Lehtinen, adjunctul primarului. După vizita în oraș care a cuprins între altele și întreprinderea „Tampella", în seara zilei de miercuri, 2 iunie, la ora la care vă transmit aceste știri, are loc o întîlnire a delegației cu reprezentanții Comitetului de stat pentru problemele tineretului din Tampere.

Tampere, 2 iunie

FRED MAHLER

PERU

REFORMA AGRARĂ ÎN ACȚIUNE

● 1 000 000 DE HECTARE ÎMPĂRȚITE ȚĂRANILOR FĂRĂ PĂMÎNT ● „TITLUL DE PROPRIETATE" NR. 200 000 ● COOPERATIVELE DE PE FOSTELE LATIFUNDII ALE „REGILOR ZAHĂRULUI"

Într-o conferință de presă, ministrul peruvian al agriculturii, Jorge Pagador a anunțat „un eveniment remarcabil în istoria Perului". La 20 mai — a relevat ministrul — a fost înmînat unui lucrător agricol din departamentul Cajamarca — cel de-al 200 000-lea „titlu de proprietate" în cadrul reformei agrare (socotindu-se capii de familie). La aceeași dată suprafața arabilă confiscată marilor latifundiari atinsese 3 000 000 hectare, din care 1 000 000 de hectare au și fost împărțite țăranilor fără pămînt sau au fost puse la dispoziția cooperativelor țărănești. Bilanțul primilor doi ani de aplicare a reformei agrare este, într-adevăr, remarcabil. El este edificator pentru sfera de cuprindere și ritmul de înfăptuire a reformelor întreprinse de guvernul peruvian care, din octombrie 1968, desfășoară o vastă acțiune de înnoire a peisajului economic și social al țării.

Promulgată în iunie 1969, legea reformei agrare și-a propus să „modifice radical regimul posesiunilor agricole și distribuirea veniturilor" în acest sector vital al economiei peruviene. Nici un guvern anterior nu s-a încumetat să proclame — și cu atît mai puțin să înfăptuiască — lichidarea marilor latifundii, din simplul motiv că cei ce făceau legile erau înșiși moșierii sau interpușii lor. Proprietatea agrară în Peru — ca și în aproape toate țările latino-americane — era concentrată în mîinile unui foarte mic grup de moșieri care exploatau munca a milioane de țărani posesori ai unor mici parcele de pămînt sau lipsiți total de pămînt. Două cifre sînt pe deplin edificatoare: pînă la reforma agrară latifundiarii dețineau 83 la sută din pămînturile arabile deși ei constituiau numai 1 la sută din totalul populației. Legea din iunie 1969 afectează aproape 700 000 km.p. din cei 1 285 215 km.p. cît reprezintă suprafața totală a țării. La doi ani de la promulgarea legii, se află sub acțiunea reformei agrare 75 la sută din aria vizată, pe care trăiesc aproape 4 500 000 de țărani. Un element caracteristic, a cărei importanță este evidentă, îl constituie faptul că aplicarea reformei nu a început pe înălțimile Anzilor, ci pe cele mai fertile terenuri agricole care înainte aparțineau „regilor zahărului" (Casa Grande, Paramonga, Catavi, Cartavio etc.). Plantațiile și fabricile de rafinare a zahărului din această zonă au devenit cooperative de producție, sprijinite de stat sub diferite forme.

Spre deosebire de proiectele anterioare care vizau o regiune determinată și aveau ca obiectiv colonizarea unor suprafețe nerentabile pentru marii proprietari, actuala reformă cuprinde „întreg teritoriul țării, întreaga producție agricolă și industriile derivate" — cum se specifică în textul legii. Și, trebuie remarcat, că ansamblul legislației reformei agrare din iunie 1969 depășește simpla improprietărire. Se urmărește, în același timp, sprijinirea eficientă a țăranilor prin credite guvernamentale și alte măsuri. Paralel cu distribuirea de proprietăți individuale au fost create așa numitele complexe agroindustriale, organizate pe baze cooperatiste. Prin crearea acestor cooperative se evită scăderea randamentului agricol, inerentă în cazul fărîmițării fostelor mari latifundii din zona litoralului, organizate pe bază de ferme și mari complexe agricole. Ca un complement indispensabil, guvernul a decretat naționalizarea apelor. Pentru condițiile specifice ale agriculturii peruviene, eliminarea proprietății private asupra surselor de apă e apreciată a fi tot atît de importantă ca însăși reforma agrară, dat fiind că, mai ales în zona litoralului, culturile depind exclusiv de irigație iar apa necesară era monopolul latifundiarilor.

Împreună cu măsurile energice pentru asigurarea controlului național asupra bogățiilor naturale ale țării, alături de acțiunile vizînd stabilirea controlului statului peruvian asupra mecanismelor de credit și asupra industriei, pașii fermi în direcția înfăptuirii reformei agrare se înscriu pe linia transformărilor remarcabile din țara andină. Toate acestea creează premisele unor restructurări și înnoiri continue și în alte domenii esențiale pentru dezvoltarea țării pe drumul progresului, al consolidării independenței naționale.

E. R.

Echipe de salvare intervenind după recentul cutremur care s-a abătut asupra orașului Bingol (Turcia).

DEMISIA CABINETULUI COLUMBIAN

Cabinetul columbian și-a prezentat marți seară demisia președintelui Misael Pastrana, informează agenția France Presse, citînd un comunicat oficial dat publicității la Bogota.

În scrisoarea comună de demisie adresată președintelui țării, al cărei text nu a fost publicat, cei 13 miniștri — șase liberali, șase conservatori și un general — au precizat că hotărîrea lor lasă șefului statului latitudinea de a proceda la schimbările pe care le va considera necesare. Agenția precizează că președintele columbian a început de marți seara consultările în vederea formării unui nou guvern.

În capitala Columbiei se subliniază, cu acest prilej, că în cursul ultimelor congrese ale partidelor tradiționale au avut loc importante sciziuni, care, potrivit aprecierii observatorilor politici, ar constitui cauza declanșării actualei crize politice.

Demisia colectivă a cabinetului de la Bogota este prima de la preluarea puterii de către președintele Pastrana, la 7 august 1970.

LA BUENOS AIRES, relatează agenția France Presse, domnește o atmosferă încordată ca urmare a incidentelor care s-au produs marți între profesorii și învățătorii aflați în grevă și polițiști. Au fost arestate 20 de persoane.

Pe de altă parte, în provincie, mai multe grupuri de gherilă urbană au declanșat atacuri împotriva forțelor guvernamentale.

PE SCURT

● LA SOFIA a sosit Gabriel Fermandes Valderrama, adjunct al ministrului afacerilor externe al Spaniei. El urmează să semneze în capitala bulgară, un acord pe termen lung pentru comerț, navigație maritimă, transport, colaborare economică industrială și tehnico-științifică, un acord cu privire la plăți, precum și protocolul anual referitor la schimbul de mărfuri dintre Bulgaria și Spania.

Petru Burlacu la Viena

● CU PRILEJUL prezenței sale la Viena, Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste România, a avut miercuri o întrevedere cu Walter Wodak, secretar general al Ministerului de Externe austriac. La întîlnire, desfășurată într-o atmosferă cordială, a participat Dumitru Aninoiu, ambasadorul României la Viena.

Conferința O.I.M.

● LA PALATUL Națiunilor din Geneva s-au deschis miercuri lucrările celei de-a 56-a sesiuni a Conferinței Internaționale a Muncii, la care iau parte reprezentanții celor 121 de state membre ale O.I.M.

România este reprezentată de o delegație alcătuită din ambasadorul Ion Datcu, reprezentantul permanent al țării noastre la Geneva, Ion Păcurariu, adjunct al ministrului muncii, Larisa Munteanu, secretar al Consiliului Central al U.G.S.R., Bujor Olteanu, directorul Institutului pentru cercetările în domeniul tehnologiei.

● CAMERA poloneză de comerț exterior organizează, eșalonat în două etape, întîlniri ale reprezentanților comerțului și industriei din Berlinul occidental cu specialiști polonezi din sfera comerțului exterior și a industriei. La aceste întîlniri cu caracter consultativ și de informare, și-au confirmat participarea reprezentanții unui număr de 40 de firme vest-berlineze interesate în stabilirea de contacte cu partea poloneză. Prima parte a acestor întîlniri, desfășurată la Varșovia în zilele de 27 și 28 mai, a dovedit, potrivit aprecierii publicației „Rynki Zagraniczne", că există posibilități de dezvoltare a schimburilor comerciale dintre Berlinul occidental și Polonia.

Împotriva aderării la Piața comună

● ÎN NORVEGIA a început Săptămîna de luptă împotriva aderării țării la Piața comună. În numeroase orașe au fost distribuite cu acest prilej manifeste în care se subliniază că intrarea Norvegiei în C.E.E. „implică pericole grave pe plan politic și economic" pentru întreaga țară. Reprezentanți ai Partidului Comunist din Norvegia, Partidului Popular Socialist, liderii sindicali și ai organizațiilor țărănești au declarat, în cadrul mitingurilor ce au avut loc, că lupta împotriva aderării la Piața comună va continua.

Cuvîntarea președintelui chilian

● ÎNTR-O cuvîntare rostită în fața studenților Universității din Concepcion, președintele Salvador Allende a relevat maturizarea procesului politic prin care trece Chile și a atras atenția asupra necesității înțelegerii particularităților specifice în care se desfășoară lupta populară pentru transformarea revoluționară a țării.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"